

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

20 november 2002

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen
in het kader van “Toerisme voor Allen”**

INHOUD

	blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme	25
Kindeffectrapport	49
Advies van de Raad van State	63
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	81
Ontwerp van decreet	85

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. ALGEMENE BESPREKING

VAN SOCIAAL TOERISME NAAR “*TOERISME VOOR ALLEN*” : EEN NIEUW BELEIDSPLAN VOOR VLAANDEREN VERTAALD IN EEN NIEUW ONTWERP VAN DECREET.

I. *ONTSTAAN, EVOLUTIE EN BETEKENIS VAN HET ACTUEEL SOCIAAL TOERISME IN VLAANDEREN*

Bij de invoering in België van de verplichte jaarlijkse vakantie in het jaar '36 ontstonden er allerlei initiatieven om de werknemer op vakantie te laten gaan. Vakbonden en mutualiteiten richtten vakantiecentra op om de arbeidersvakantie mogelijk te maken.

Onder sociaal toerisme in Vlaanderen verstaan we overnachtingen gerealiseerd in 98 centra voor sociaal toerisme met een capaciteit van 15.010 bedden en 3.091 standplaatsen aangesloten bij 11 door de overheid erkende koepelorganisaties (situatie 1 januari 2002). In 2001 werden in deze erkende centra 2,3 miljoen overnachtingen gerealiseerd op een totaal van 17,4 miljoen (exclusief verhuursector). Onder meer door de sluiting van een aantal centra in 2000 ligt dit cijfer zo'n 509.707 overnachtingen lager dan voorgaande jaren.

De verblijfsvormen in het sociaal toerisme variëren van campings, over jeugdherbergen tot landelijke verblijfscentra en vakantie dorpen. Ze zijn gekenmerkt door een hoge graad van animatie en dienstverlening. Op het vlak van de wetgeving werden slechts een beperkt aantal legistische initiatieven genomen. Het Koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft en het KB van 19 oktober 1971 tot regeling van de toekenning van subsidies tot bevordering van de vakantie van de zelfstandige arbeiders vormen op vandaag de enige legistische basis van dit beleid voor sociaal toerisme.

II. *PROBLEEMSTELLING*

De oorspronkelijke doelstellingen van het sociaal toerisme, met name “arbeiders leren op vakantie gaan” vervaagden met de tijd, onder meer door de

democratisering van het commerciële toerisme en de verhoogde levensstandaard.

Anderzijds wordt vastgesteld dat bepaalde groepen in de samenleving, ondanks het sociaal toerisme-aanbod, nog altijd niet op vakantie gaan. In Vlaanderen wordt dit geschat op ± 30%.

Daarom werd het sociaal toerisme in Vlaanderen geëvalueerd. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft tot doel onder de noemer "Toerisme voor Allen" enerzijds een nieuw kader, nieuwe doelstellingen en mogelijkheden te schetsen voor de bestaande instellingen en organisaties van sociaal toerisme en anderzijds het recht op vakantie mogelijk te maken voor die groepen in de samenleving, waarvoor de vakantiedrempel op vandaag te hoog ligt. Het stelt duidelijke criteria op voor de erkenning en subsidiëring van die verblijven en verenigingen die zich voor het "Toerisme voor Allen"-idee wensen te engageren en het brengt duidelijkheid betreffende de taken van de Vlaamse overheid. Met andere woorden eerder dan tot op heden alleen te focussen op stenen, wenst het nieuwe beleid ook het individu aan te spreken en te bereiken.

III. *VERNIEUWING IN DE SOCIAAL TOERISTISCHE SECTOR IN VLAANDEREN : OPDRACHT EN GEVOLGDE METHODOLOGIE*

Het strategisch programma van de aan het Vlaams Parlement voorgelegde Beleidsnota Toerisme 1999 – 2004 van de minister van Werkgelegenheid en Toerisme ziet sociaal toerisme als een beleidsitem wat moet heringevuld en herbekeken worden in de richting van het begrip "toerisme voor allen". De nota vermeldt volgende doelstellingen :

- bepaling van en afstemming op de doelgroepen ;
- aandacht voor dagrecreatie en groepstoerisme ;
- opheffen van discriminaties en spanningsvelden tussen sociaal, commercieel en niet-commercieel toerisme ;
- herziening voor een doelgericht financieel beleid.

De aanpak om tot deze decretale teksten te komen was vrij vernieuwend. Via een grondige, kritische en geïntegreerde aanpak van de problematiek werden de elementen aangereikt om deze nieuwe visie

gestalte te geven. Door Toerisme Vlaanderen werd in overleg met de minister een projectplan "Toerisme voor Allen" opgesteld. Dit projectplan omvat een totaalonderzoek van het gegeven sociaal toerisme gebaseerd op 5 pijlers :

- Jeugdtoerisme ;
- Nieuwe doelgroepen – bestaande doelgroepen sociaal toerisme ;
- Dagrecreatie ;
- Evaluatie KB sociaal toerisme ;
- Toegankelijkheid.

Voor elke pijler werd bepaald welke onderzoeken er gingen uitgevoerd worden en door wie. De doelgroepen werden geanalyseerd, maar ook het aanbod en de huidige werking werden doorgelicht.

De resultaten van dit onderzoek leidden tot de opstelling van het beleidsplan "Toerisme voor Allen", voorgesteld te Brugge op 2 juli 2001 naar aanleiding van het seminarie van Europese Ministers van Toerisme, aldaar georganiseerd in het kader van het Belgisch Voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie.

IV. OVERGANGSREGELING

In afwachting van de vertaling van het beleidsplan in een decreet en de implementatie ervan op het terrein werden maatregelen genomen om reeds vanaf 2001 de vakantie voor personen die in armoede leven te stimuleren. In 2001 en 2002 zijn bij wijze van proefproject – een bedrag van resp. 50.000 euro en 223.000 euro toegekend ter ondersteuning van verenigingen die tijdens de zomermaanden vakanties organiseerden voor bijzondere doelgroepen. In die zin werden 752 kinderen en volwassenen in 2001 en 1.560 in 2002 uit de groep van de minstbedeelden ondersteund voor de kosten van logies en transport.

V. VERTALING VAN DE BELEIDSAANBEVELINGEN IN EEN DECREET

Het beleidsplan voorziet de introductie van het nieuwe idee "Toerisme voor Allen". Het leidt naar een tweetal groepen van aanbevelingen, die verwerkt werden in dit ontwerp van decreet :

- ondersteuning van de vakantiebeleving voor specifieke doelgroepen in onze samenleving, de doelgroepengerichte benadering ;
- maatregelen om een structurele werking "Toerisme voor Allen" mogelijk te maken, de organisatorische benadering.

1. Ondersteuning van de vakantiebeleving voor specifieke doelgroepen in onze samenleving

1.1. Vakantie voor personen die in armoede leven (artikelen 6 en 7 en delen van artikel 18)

In de huidige moderne hoogtechnologische en complexe samenleving moet toerisme opnieuw aandacht hebben voor de doelgroep van de minst bedeelden en de kwetsbare bevolkingsgroepen in onze samenleving. Toerisme mag hier niet gezien worden als een vorm van welzijnszorg, maar als een middel om de vakantiebeleving toegankelijk te maken voor allen die dit wensen. Toerisme betekent hier emancipatie, integratie en cultuurbeleving. Het "Toerisme voor Allen"-idee primeert, hoofddoel is de doelgroep te integreren in de totale vakantiebeleving.

De rechtstreekse financiering van deze doelgroep gebeurt via organisaties die zich in het werkveld bezig houden met het organiseren van vakanties voor en met deze doelgroep. Deze organisaties bereiken vele deelnemers en besteden bijzondere aandacht aan drempelverlagende maatregelen. Groepsvakanties zijn hierbij een belangrijk sociaal middel : zo maakt men een vakantie niet alleen individueel financieel mogelijk ; ze bieden ook de gelegenheid om samen met anderen te genieten van een vakantie. Belangrijke uitdaging, naar de toekomst toe, blijft dan wel deze mensen ook later individueel aan het vakantiegebeuren te laten deelnemen.

Binnen het plan "Toerisme voor Allen" worden volgende initiatieven voor deze doelgroep voorgesteld :

1. ter beschikking stellen van voldoende financiële middelen, door bemiddeling van de via het decreet erkende organisaties, om de vakantie voor personen die in armoede leven betaalbaar te maken ;
2. kader creëren voor het ondersteunen van de organisaties die zich bekommeren om deze doelgroep In dat kader voorziet de Vlaamse overheid het volgende :

- een info- en aanspreekpunt waar deze organisaties met al hun vragen terecht kunnen. Het aanspreekpunt heeft ook een emancipatorische functie en zal de motor zijn om de problematiek onder de aandacht van het publiek en beleidsverantwoordelijken te brengen. Dit steunpunt is per 1 mei 2001 van start gegaan in de schoot van Toerisme Vlaanderen als "Steunpunt Vakantieparticipatie"
- een databank met een vakantieaanbod voor nieuwe doelgroepen ter ondersteuning van organisaties van personen die in armoede leven en van individuele gezinnen met een laag inkomen ;
- een overlegplatform van de betrokken partijen ter sturing en evaluatie van de genomen initiatieven dit platform is in oprichting.

1.2. Vakantie voor personen met een handicap (delen van artikelen 4, 5 en 18)

Initiatieven voor personen met een handicap worden genomen vanuit een totaalvisie 'toegankelijkheid' en concentreren zich in belangrijke mate op de kwaliteit van de verblijfsinfrastructuur.

Ze kaderen in de beleidsvisie om de toegankelijkheidsidee in de gehele toeristische sector ingang te doen vinden. Aanpassen van de infrastructuur voor personen met een handicap betekent betere globale toegankelijkheid van de verblijfsinfrastructuur voor iedereen, "design for all" principe. Het uitgangspunt is de demografische evolutie van onze samenleving : de veroudering van de bevolking vereist een aangepaste toeristische infrastructuur, die vaak vergelijkbaar is met aanpassingen ter verbetering van de toegankelijkheid voor personen met een handicap. Op vraag van de minister werkte Toerisme Vlaanderen een actieplan uit dat, waar logistiek noodzakelijk, vertaald werd in dit ontwerp van decreet.

De problematiek van toegankelijkheid wordt volgens aard van handicap in vier prioritaire doelgroepen opgesplitst :

- toegankelijkheid voor personen met een motorische handicap ;
- toegankelijkheid voor gehoorgestoorden ;
- toegankelijkheid voor slechtzienden ;

- toegankelijkheid voor personen met een allergie of astma.

In het kader van het "Toerisme voor Allen"-idee sluiten we voor bepaalde vakantiecentra andere groepen zoals personen met een mentale of psychische handicap niet uit.

Voor elk van deze categorieën worden specifieke infrastructuur- en managementmaatregelen voorgesteld :

1. projectfinanciering van infrastructuurverbeteringen teneinde de toegankelijkheid van de accommodatie te bevorderen ; zie onder meer ook het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen en moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven, in het bijzonder wat betreft de toegankelijkheid voor personen met een handicap.
2. oprichten van een infrastructuur-infopunt : vaak is de wil tot investeren aanwezig, maar ontbreekt de expertise met betrekking tot de toegankelijkheidsproblematiek. Dit infopunt verstrekt informatie over toegankelijkheidsnormen, over nieuwe materialen en nieuwe vormen van dienstverlening ;
3. toekennen van een label toegankelijkheid ; wie investeringen doet, wenst hiervan ook de vruchten te plukken. Via labeling kan een duidelijke promotie naar de doelgroepen worden opgezet ;
4. sensibilisering van de logiessector en vorming van exploitanten ; dit is een belangrijk onderdeel van het actieplan toegankelijkheid. Vaak kunnen vele tekortkomingen verholpen worden door tussenkomst van vriendelijk personeel of een begrijpende exploitant. Dit punt vereist geen decretale onderbouw ;
5. organisatie van een "Infopunt Toegankelijk Reizen" : de organisatie van een vakantie voor personen met een handicap is vaak maatwerk, elke persoon kent het best zijn of haar beperkingen. Duidelijke informatieverstrekking over de vakantiebestemming, de logiesaccommodatie, de transportmogelijkheden is dan ook noodzakelijk. Dit infopunt is opgericht door Toerisme Vlaanderen en de opdracht werd toegewezen aan de vzw 't Kruispunt in samenwerking met KVG Vakantiebureau, vzw Toegankelijkheidsbureau en VSG.

1.3. Vakantie voor kinderen en jongeren (delen van artikelen 3, 4, 5, 8, 9 en 18)

Jeugdtoerisme is binnen “*Toerisme voor Allen*” een volwaardige doelgroep. Vele initiatieven die betrekking hebben op jeugdtoerisme verdienen dan ook ondersteuning.

Het is de bedoeling alle huizen waar op geregelde basis kinderen en jongeren tot de leeftijd van 25 jaar verblijven onder de toepassing van dit ontwerp van decreet te laten vallen, dus niet die jeugdlokalen waar op occasionele basis wordt verbleven, voor minder dan 20 dagen per jaar. Verblijven die gedurende de zomer- of andere vakanties worden verhuurd voor jongerenvakanties vallen ofwel onder dit decreet, ofwel onder dit van de logies-verstrekkende of openluchtrecreatieve verblijven. Op deze wijze ontstaat er binnen de verblijfssector een grotere rechtszekerheid.

Het ontwerp van decreet wenst een voldoende capaciteit, diversiteit en basiskwaliteit aan jeugdtoeristische verblijven te garanderen. Het jeugdwerk moet kunnen beschikken over een voldoende capaciteit en diversiteit om haar werking te kunnen ontplooiën. Het decreet voorziet in een instrumentarium van maatregelen die dit kan garanderen. Uitgangspunt van de huidige toestand is de inventaris zoals opgenomen in het Kampeerrepertorium, repertorium Kampeercentra, een uitgave van de afdeling Jeugd en Sport, Departement WVC, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, editie 2000. In dit repertorium vinden we verschillende types van huizen nl. types A, B en C. Hierbij zal op permanente basis overlegd worden tussen de administraties bevoegd voor toerisme en jeugd.

Op vlak van aantallen zijn er op het ogenblik bij het type A 144 centra, bij type B 211 en bij het type C 120, wat een totaal aanbod in Vlaanderen betekent van 475 centra.

Om het voldoende aanbod op vlak van capaciteit en diversiteit van jeugdtoeristische verblijven te garanderen moet er een permanente overlegstructuur uitgebouwd worden tussen Toerisme en Jeugd en moet er eveneens een servicepunt jeugd opgestart worden.

Ook het internationaal jeugdtoerisme verdient vanuit cultureel- en marketingoogpunt bijzondere aandacht. De plaatsen waar men deelnam aan actieve vakanties, taalstages, wenst men later vaak opnieuw te bezoeken. Permanente kennis van

nieuwe markten en trends zijn essentieel. Deelname van Toerisme Vlaanderen en jeugdorganisaties aan bijvoorbeeld het Fiyto (Federation of International Youth Tourism Organisations) is dan ook bijzonder belangrijk om in te kunnen spelen op het internationale jeugdtoeristische marktgebeuren.

Daarnaast is ook de markt van school- en werkvakanties zeer belangrijk.

Daarom is een opwaardering en permanente ondersteuning van de logiesinfrastructuur, die zich richt op de markt van het individueel internationaal jeugdtoerisme, noodzakelijk. Volgende acties worden mogelijk met betrekking tot jeugdtoerisme :

- labeling van het internationaal jeugdtoerisme en bescherming van de benaming jeugdherberg en natuurvriendenhuis ;
- goede spreiding van infrastructuur via gerichte financiële stimuli ; zo wensen we minimaal één goed gelokaliseerde jeugdherberg in onze historische steden en drie goed gelokaliseerde jeugdherbergen aan zee, daarnaast enkele gethematiseerde jeugdverblijfsinfrastructuren in de landelijke regio's en aanvullende jeugdverblijven in grote historische steden ;
- acties op het promotionele vlak via de ondersteuning van nieuwe communicatietechnieken zoals een reservatiesysteem via internet, ontwerpen van een specifieke website, eigentijdse werfbrochure, leveren van productinformatie en het voeren van bestemmingspromotie in gerenommeerde jeugdguides en -websites ;
- acties op het vlak van de productontwikkeling : goedkope vakanties, aanbieden van pakketten voor touroperators gericht op jeugdvakanties, proefprojecten in samenwerking met organisaties die zich richten op avontuurlijke vakanties, taalvakanties enz ;
- reserveringscentrale voor jeugdtoerisme : onderzoek van de financiële en andere mogelijkheden.

1.4. Vakantie voor gezinnen, senioren en socio-culturele groepen (delen van artikelen 3, 4, 5, 8, 9 en 18)

De groep van Vlamingen die vandaag nog niet toe zijn aan vakantiebeleving buitenhuis bevat ongetwijfeld ook heel wat gezinnen en senioren.

De financiële drempel is één van de belangrijkste redenen waarom deze gezinnen geen vakanties kunnen nemen.

Het is niet te loochenen dat grote ledenorganisaties, zoals vakorganisaties, ziekenfondsen maar ook andere vrijetijdsorganisaties een sterke rol kunnen blijven spelen om de participatie van deze gezinnen en senioren te verhogen. Het bestaand patrimonium en de actuele knowhow mag niet verloren gaan. Bestaande vakantiecentra dienen blijvend een rol te spelen bij het democratiseren van het vakantiegebeuren. Daarenboven dienen de vormen de activiteiten van vrijetijdsorganisaties die dagtoerisme op duurzame wijze organiseren en van instellingen die deze recreatie aanbieden, ondersteund te worden.

Teneinde een elementair kader van dergelijke 'niet-commerciële infrastructures' over te houden, wordt aanbevolen hier enkel ondersteuning te bieden in de vorm van een familie-, groeps- en kindvriendelijk kwaliteitslabel en de themagebonden activiteit gericht te subsidiëren.

2. Nieuwe decretale maatregelen om een structurele werking "Toerisme voor Allen" mogelijk te maken

2.1. Rechtstreekse vergunning en ondersteuning van het verblijf "Toerisme voor Allen" (artikelen 2, 3, 4 en 5)

Centra voor sociaal toerisme worden op basis van het KB van 24 december 1980 nu alleen maar erkend als ze aangesloten zijn bij een koepelorganisatie. Alleen daardoor konden ze genieten van subsidies voor infrastructuur en werking. Vanuit de context van de nieuwe beleidsvisie wordt thans een rechtstreekse vergunnings- en ondersteuningsprocedure voorgesteld, met het oog op een autonome en dynamische aanpak van het "Toerisme voor Allen"-idee.

Hierbij kan uitgegaan worden van een aantal vergunningscriteria, onder andere gesteund op het niet commerciële karakter van de huizen, op hun toegankelijkheid, op hun doelgroepen en op de productontwikkeling voor de doelgroepen. Het feit dat er een rechtstreekse vergunning wordt afgeleverd aan elke exploitatievorm die zich voor het "Toerisme voor Allen"-idee inschrijft, heft de discriminaties en spanningsvelden tussen sociaal, commercieel en niet-commercieel toerisme op. Met de ondersteuningsmaatregelen wordt een doelgericht financieel beleid gevoerd.

2.2. Een nieuw organisatorisch model ter ondersteuning van de doelgroepen en van de vakantiecentra voor toerisme voor allen (artikelen 6, 7, 8, 9)

De nieuwe organisatiestructuur is gebaseerd op twee belangrijke uitgangspunten : enerzijds ondersteuning van de doelgroepen en anderzijds ondersteuning van het management van de vakantiecentra.

2.2.1. Organisaties die een rechtstreekse ondersteuning van de doelgroepen bewerkstelligen (artikelen 6 en 7) :

Deze organisaties, die zich bemerken door een grote vrijwilligerswerking, richten zich specifiek op het organiseren van vakanties voor kinderen, jongeren en /of gezinnen die in armoede leven. Ze bieden aan de doelgroep de mogelijkheid om te participeren aan een vakantie. De toeleiding gebeurt door deze organisaties via rechtstreeks contact met betrokkenen. Deze toeleiding, voorbereiding en organisatie vergt een zeer grote inzet, heel wat contacten en overtuigingskracht. In die zin dienen hun activiteiten juridisch strikt gescheiden te worden van deze voor het zelf exploiteren van huizen "toerisme voor allen".

2.2.2. Organisaties ter ondersteuning van het management van de "Toerisme voor Allen"-centra (artikelen 8 en 9) :

Met het oog op dynamische en goed beheerde centra is het noodzakelijk en belangrijk het management van de toeristische vakantiecentra "Toerisme voor Allen" te ondersteunen. In deze nieuwe taakomschrijving worden de vroegere koepelorganisaties afgeschaft en vervangen door "ondersteuningspunten". Om als ondersteuningspunt te worden erkend dient men zich in te schrijven in het "Toerisme voor Allen"-idee en deze punten zijn de denktank voor visievorming, productontwikkeling en marketing. Er dient gewaakt over een strikte scheiding tussen centra en organisaties. De toeleidingsorganisatie mag zich niet inlaten met andere taken zoals het exploiteren van verblijven, terwijl de managementorganisatie er is ter ondersteuning van een groep van vergunde verblijven.

2.3. Kerntaken van de Vlaamse overheid (Toerisme Vlaanderen) met betrekking tot het "Toerisme voor Allen"-idee (artikel 18)

Het is belangrijk vanaf het begin de taken van Toerisme Vlaanderen of zijn rechtsopvolger met be-

trekking tot de uitvoering van dit decreet duidelijk te omschrijven. Deze zijn :

- 1° steunpunten organiseren voor nieuwe doelgroepen en voor toegankelijk toerisme ;
- 2° adviesorgaan en meetinstrument zijn voor "Toerisme voor Allen" ;
- 3° de het decreet houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen" vermelde subsidies en ondersteuningsmaatregelen verlenen en intrekken ;
- 4° eigen investeringen doen inzake "Toerisme voor Allen" ;
- 5° vergunningen verlenen aan de in artikel 3 van hetzelfde decreet vermelde verblijven en deze vergunningen controleren ;
- 6° het labelen van de in artikel 3 hetzelfde decreet vermelde verblijven en de naleving controleren ;
- 7° de in artikelen 6 en 8 van hetzelfde decreet vermelde rechtspersonen erkennen en controleren ;
- 8° internationaal "Toerisme voor Allen" stimuleren ;
- 9° een prospectie- en trendanalyse uitvoeren ;
- 10° een aanbods- en productdatabank ontwikkelen ;
- 11° productontwikkeling stimuleren ;
- 12° algemene promotiecampagnes voeren in binnen- en buitenland ;
- 13° proefprojecten en themagerichte projecten stimuleren ;
- 14° de in artikel 9 hetzelfde decreet vermelde beheersovereenkomsten afsluiten en controleren ;
- 15° overleg organiseren met de in hetzelfde decreet vermelde verblijven, erkende rechtspersonen en ondersteuningspunten.

Deze instelling wordt ook verantwoordelijk voor de taken die niet decretaal moeten omschreven worden.

VI. BESLUIT

Een "Toerisme voor Allen" beleid wordt het best benaderd vanuit een doelgroepenbeleid. Er worden specifieke maatregelen voorgesteld voor het bevorderen van vakanties voor personen die leven in armoede, voor jeugdtoerisme, voor personen met een handicap en voor gezinnen, senioren en socio-culturele groepen.

Naast deze initiatieven voor doelgroepen wordt een structuur voorgesteld van rechtstreekse erkenning van vakantiecentra en een nieuw organisatie-model van ondersteunende organisaties gericht op doelgroepen of op management van de erkende vakantiecentra.

In het nieuwe model "Toerisme voor Allen" is er tot slot een belangrijke taak voor de Vlaamse overheid (Toerisme Vlaanderen) weggelegd om dit nieuwe model te implementeren en blijvend te sturen en te begeleiden.

Algemeen kan gesteld worden dat aan de tekstopmerkingen van de Raad van State werd voldaan. Op de vraag van de Raad van State om de Vlaamse minister van Cultuur te laten meetekenen werd door de Vlaamse regering niet ingegaan, de decreetsbevoegdheid betreft een bevoegdheid uitsluitend van de minister van Werkgelegenheid en Toerisme. Hiervoor werden voorafgaande besprekingen gevoerd om een duidelijke bevoegdheidsafbakening te hebben.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING :

Artikel 1

Dit artikel regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 2

Is een omschrijving van wat men onder de noemer "Toerisme voor Allen" kan verstaan.

“Toerisme voor Allen” is een toerisme- of recreatieve vorm van niet-commerciële aard, dit wil zeggen dat er andere doelstellingen centraal staan dan de louter economische doelstellingen. Dit betekent dat aan volgende drie doelstellingen ‘cumulatief’ dient voldaan te worden :

- a) ze levert bijzondere aandacht en drempelverlagende inspanningen ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie zoals gezinnen, jongeren en kinderen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, éénoudergezinnen, enz. en dit ongeacht hun leeftijd, gezondheid, economische, sociale of culturele achtergrond. Concreet kan het hier gaan over prijsinspanningen, maar ook over het aanbieden van een aangepaste dienstverlening voor personen met een handicap, aangepaste opvang voor kinderen, begeleiding, animatie, enz. ;
- b) ze heeft als doel niet-consumptieve, niet-commerciële toerisme – beleving die niet louter gericht is op het aanbieden van ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband die het fysische, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt. Zowel het dag- als het verblijfstoerisme zijn aan de orde ;
- c) ze hanteert een sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek, die in het bijzonder specifieke doelgroepen als jeugd, gezinnen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, éénoudergezinnen, enz. stimuleert. Voor de juiste definitie van personen die in armoede leven wordt verwezen naar het armoededecreet. Het is evenwel tevens de bedoeling mensen die net boven de wettelijke armoedegrens leven te bereiken.

Dit betekent niet dat er geen economische activiteiten mogen plaatsvinden, maar wel dat een belangrijk deel van de verworven middelen naar bovenvermelde doelstellingen gaat.

Artikel 3

Geeft aan welke verblijven over een vergunning kunnen beschikken. Een vergunning is niet verplicht, maar het niet verkrijgen van een vergunning onder dit decreet impliceert bij een werking op geïntegreerde basis automatisch dat men valt onder het decreet op de logiesverstreckende bedrijven of de openlucht recreatieve verblijven. Het is niet de be-

doeling jeugdlokalen of verblijven die slechts occasioneel gedurende een beperkte periode van minder dan 20 dagen per jaar verhuren te vatten onder deze regelgeving. De vrijstelling van de 75 dagenregel van het decreet openlucht recreatieve verblijven voor de jeugdverblijfcentra blijven we wel erkennen maar eerder als maximum grens.

Het is wel de bedoeling de benaming "Toerisme voor Allen" en de diverse werkbenamingen zoals jeugdherberg, natuurvriendenhuis of elke benaming die de indruk geeft dat men aan een “Toerisme voor Allen”-werking doet, te beschermen en dit voor te behouden aan vergunde verblijven die aan de geïchte definitie voldoen.

Openlucht recreatieve verblijven "Toerisme voor Allen" moeten eerst aan de decreetgeving op de openlucht recreatieve verblijven voldoen.

Voor logiesverstreckende bedrijven geldt een vrijstelling van het decreet terzake voor zover zij aan de bepalingen van dit ontwerp van decreet voldoen. Hierdoor komt er een oplossing voor de grijze zone van logiesverstreckende bedrijven waar de commerciële werking niet geheel duidelijk was, bijvoorbeeld voor de bivakhuizen uitgebaut door private personen aan zeer lage prijzen. Waar zij in het verleden ontsnapten aan enige reglementering wordt nu duidelijk gesteld dat zij ofwel onder de bepalingen van dit decreet vallen ofwel onder de bepalingen van het decreet logiesverstreckende bedrijven.

Het is evenwel niet de bedoeling, indien dit niet noodzakelijk is, om voor alle verblijven nieuwe bepalingen te maken. Het zou bijvoorbeeld perfect mogelijk zijn dat men in de uitvoeringsbesluiten bepalingen met betrekking tot brandveiligheid overneemt van het decreet logiesverstreckende bedrijven voor bepaalde categorieën van verblijven . Het is duidelijk dat de discriminatie ten aanzien van het sociaal toerisme uit het verleden verdwijnt : iedereen die de doelstellingen "Toerisme voor Allen" onderschrijft en beantwoordt aan de normen kan een vergunning verkrijgen. Het artikel werd aangepast aan het advies van de raad van state.

Artikel 4

Aan de Vlaamse regering wordt delegatiebevoegdheid verleend voor het opstellen van specifieke vergunningsnormen :

1. *basis kwaliteitsnormen :*

Het is duidelijk dat “toerisme voor allen” – verblijven ook aan basiskwaliteitsnormen moet voldoen. De normen die moeten bepaald worden, kunnen verschillen van de aard van het verblijf. Zo moeten voor het goedkope jeugdverblijftoerisme andere normen voorzien worden dan voor centra voor volwassenen of gezinnen. Voor de beschermde benamingen jeugdherberg en natuurvriendenhuis kunnen er specifieke normen vastgelegd worden. Ook de controle naar de goede werking van deze normen is belangrijk.

2. *basis hygiënenormen :*

Elke klant heeft recht op basiskwaliteit maar tevens op minimum hygiënenormen ; keukens, slaapkamers en sanitair, kortom de volledige infrastructuur dient hygiënisch te zijn.

3. *specifieke brandveiligheidsnormen :*

Brandveiligheidsnormen zijn voor deze sector steeds een moeilijk punt geweest. Uit steekproefsgewijze onderzoek blijken de verblijven die aan het huidige KB van 1980 op het sociaal toerisme voldeden en de zogenaamde jeugdverblijfscentra C te voldoen aan de brandveiligheidsnormen van de logiesverstrekkende bedrijven. Voor de openluchtcreatieve verblijven voldoen de bestaande normen. Dit punt heeft de Vlaamse regering de mogelijkheid voor elementaire infrastructures andere normen te bepalen die gelijkwaardig zijn qua veiligheid maar aangepast aan de exploitatie van de infrastructuur. Net zoals bij het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven zal een afwijkingscommissie geïnstalleerd worden.

4. *de toegankelijkheidsnormen :*

Bij een “Toerisme voor allen”- beleid is toegankelijkheid een belangrijke doelstelling. Het is niet de bedoeling alle centra voor alle vormen van handicaps open te stellen, maar het is de intentie om een spectrum van centra “toerisme voor allen” te krijgen die in een bepaalde regio minimum de vier soorten van handicaps voorzien, m.n. personen met een fysieke, een visuele, of een auditieve handicap en personen met een allergie.

Het is wel de bedoeling een basisnorm voor toegankelijkheid uit te werken. Bepaalde centra kunnen hierin veel verder gaan.

5. *Labeling van de diverse categorieën van verblijven rekening houdende met de specifieke doelgroepen :*

Wie inspanningen doet voor bepaalde doelgroepen "Toerisme voor Allen" dient dit ook te kunnen visualiseren.

Zonder hierbij volledigheid na te streven wordt bijvoorbeeld gedacht aan categorieën als jeugdtoerisme, toegankelijkheid, familietoerisme enz.

Voor elk van deze categorieën kunnen er diverse labeling-elementen zijn. Voor de jeugdsector wordt in functie van de accommodatie gedacht aan drie tot vier soorten labels die de vorm van overnachting weerspiegelen (b.v. elementair bivakhuis zonder bedden met beperkt sanitair enz.). Voor toegankelijkheid wordt aan de vier categorieën van handicaps en basistoegankelijkheid gedacht. Voor familietoerisme kan gedacht worden aan kindvriendelijke logo's enz.

6. *de bescherming van benamingen :*

Om oneerlijke concurrentie tegen te gaan, moeten een aantal benamingen beschermd worden. Hierbij wordt gedacht aan de benaming jeugdherberg, natuurvriendenhuis, bivakhuis enz.

7. *de drempelverlagende maatregelen :*

Wie de vergunning “toerisme voor allen” wenst te krijgen, dient tevens inspanningen te doen om drempelverlagend te kunnen werken. Dit punt machtigt de Vlaamse regering deze basismaatregelen beter te definiëren. Hierbij wordt gedacht aan specifieke prijzen voor kansarme doelgroepen, maar ook bv. eisen inzake vorming van onthaalpersoneel naar opvang van personen met een handicap.

8. *statistische gegevens :*

Eén van de belangrijkste punten van het slagen van een decretale maatregel is het meten van de genomen maatregelen. Dit kan enkel door het verkrijgen van de nodige informatie. Het verstrekken van de informatie is daarom verplicht. De categorie “Toerisme voor Allen” moet naast hotels en campings rechtstreeks uit de statistiek af te leiden zijn. Ook voor de doelgroep jeugdtoerisme dienen de nodige significante gegevens verzameld te worden.

9. *exploiterende natuurlijke, publieke en private rechtspersonen :*

Het betreffen hier criteria waaruit bijvoorbeeld een goed financieel beheer kan blijken enz. Om een goede controle te bevorderen kan bijvoorbeeld een boekhoudkundig plan worden opgelegd.

Voor criteria die betrekking hebben op jeugdtoerisme zal overleg gepleegd worden tussen Toerisme Vlaanderen en de bevoegde administratie jeugd. Er zal naar gestreefd worden internationale standaarden te hanteren.

Artikel 5

Bepaalt de subsidies die de vergunde verblijven "Toerisme voor Allen" kunnen krijgen. Het is belangrijk dat de verblijven die nog niet vergund zijn een subsidie kunnen aanvragen (zie daartoe de regeling uitgewerkt in Artikel 14). De uitbetaling gebeurt wanneer men voldoet aan de criteria.

Er wordt voorzien in 4 categorieën van subsidies :

1. nieuwbouw, moderniserings- en brandveiligheidswerken voor verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen ;
2. werken die tot doel hebben de toegankelijkheid van het vergunde verblijf te vergroten ;
3. proefprojecten of themagerichte projecten ;
4. animatie die gericht is op de in artikel 2 vermelde doelgroepen.

Punten 1 en 2 slaan vooral op infrastructuurwerken die 15 jaar, of indien het subsidiebedrag minder dan 50.000 euro bedraagt, 5 jaar moeten in stand gehouden worden, terwijl punten 3 en 4 ook op andere soorten kosten kunnen slaan, b.v. het stimuleren van bepaalde doelgroepen gedurende een bepaalde periode, van bepaalde dagrecreatie-initiatieven, enz. De proefprojecten of themagerichte projecten zoals u vermeldt in punt 3 kunnen b.v. concreet betrekking hebben op : kindvriendelijkheid, duurzaam toerisme, nieuwe energievormen enz. Niet enkel infrastructuur maar ook 'mensen' kunnen dus gesubsidieerd worden.

Voor een toerisme voor allen bedrijf dat opstart of niet over een vergunning beschikt kan subsidie

worden aangevraagd, de subsidieaanvraag wordt afgehandeld, de uitbetaling geschiedt wanneer binnen een redelijke termijn na afwerking de vergunning wordt bekomen.

De Vlaamse regering gaat voor deze subsidies specifieke voorwaarden en procedures uitwerken.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere subsidies van de Vlaamse overheid. Het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 6

Bepaalt de criteria waaraan private rechtspersonen moeten voldoen om een erkenning te verkrijgen als organisatie die de begeleiding en organisatie bewerkstelligen van de vakantie van personen die in armoede leven. Indien de organisaties aan de gestelde voorwaarden voldoen, maakt de toeristische activiteit het belangrijkste deel van hun werking uit en kan ze als hoofdactiviteit worden beschouwd. Het is niet de bedoeling welzijnsorganisaties te erkennen, waar de vakantiebeleving van personen die in armoede leven slechts een bijactiviteit vormt. De criteria werden dan ook in die zin geformuleerd. Belangrijk is ook dat de steun de doelgroep rechtstreeks ten goede komt en dat er een verloop van deelnemers is. Het is tevens belangrijk dat het organiseren van vakanties voor personen die in armoede leven een kernactiviteit is. Deze verenigingen mogen zich in geen geval inlaten met de exploitatie van vakantieverblijven of fungeren als ondersteuningspunt zoals vermeld in artikel 8. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de specifieke voorwaarden en procedures voor erkenning te bepalen. Het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 7

Regelt de financiële ondersteuning van de in artikel 6 erkende vrijwilligersorganisaties. Die ondersteuning bestaat uit twee delen : een eerste deel komt de doelgroep personen die in armoede leven rechtstreeks ten goede, met name maximum 75% ondersteuning van vervoers-, verblijfs-, animatie- en verzekeringskosten van de vakantie voor deze doelgroep.

Het bereiken van deze doelgroep is evenwel zeer intensief ; er moeten persoonlijke contacten gelegd worden, gezinnen moeten overtuigd worden, er moeten vaak spaarplannen opgesteld worden enz. Daarom wordt in een tweede ondersteuning voorzien van maximum 75% met een maximum bedrag van 12.500 euro voor een coördinator voor een grote erkende vereniging.

Uiteraard dient de vakantiekost zelf aan een maximumplafond te voldoen. De Vlaamse regering wordt ook gemachtigd dit bedrag vast te leggen en de verdere uitvoeringsmodaliteiten te bepalen. Gezien de specifieke ondersteuning van deze werking wordt de Vlaamse regering ook gemachtigd om nog andere kosten in aanmerking te nemen. Concreet kan het hier bijvoorbeeld gaan over vakanties met zieke, herstellende kinderen, volwassenen, waar de tegemoetkoming misschien moet uitgebreid worden tot extra tegemoetkoming in materiaal of medische kosten of extra-begeleiding, gezien betrokkenen ingevolge hun ziekte het financieel en materieel moeilijk hebben enz.

Uit het boekhoudkundig rekeningstelsel moet duidelijk worden dat men eenzelfde factuur niet meermaals inbrengt bij verschillende overheden (Vlaamse overheid, stad, provincie, enz.). Om misbruiken te voorkomen kan men de maximale kost definiëren als de totale kost verminderd met de verkregen subsidies van verschillende overheden. Sponsoring kan wel onbeperkt. het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 8

Bepaalt de criteria waaraan private rechtspersonen moeten voldoen om als managementorganisatie erkend te worden. De taak van de managementorganisatie bestaat erin als ondersteuningspunt te fungeren voor verscheidene vergunde verblijven. Het verlenen van een Nederlandstalig onthaal en het gebruik van Nederlandstalige documenten is een belangrijke vereiste. Het is de bedoeling een meerwaarde te bieden voor de individuele vergunde verblijven. In feite betreft het een duidelijke omschrijving van de taken van de vroegere koepelfunctie van de organisaties voor sociaal toerisme. Er komt dankzij deze taakomschrijving een betere responsabilisering van deze organisaties. De Vlaamse regering wordt gemachtigd de procedure voor het afleveren van deze erkenning vast te stellen.

Artikel 9

Voorziet in een financiële ondersteuning van deze managementorganisaties. Dit kan slechts na het afsluiten van een overeenkomst voor minimaal 4 jaar met een jaarlijkse toetsing van de resultaten. De betoelaging bedraagt maximaal 40% van de werkings- en realisatiekosten. In functie van het aantal aangesloten verblijven kan er ondersteuning verkregen worden voor 1 of twee coördinatoren.

Men moet aantonen dat men naar personeelsbezetting toe in staat is om de omschreven taak naar behoren uit te voeren. In de contracten moet een duidelijke taakomschrijving staan van de persoon die als coördinator wordt aangesteld. Eenzelfde personeelslid kan niet door meerdere overheden gesubsidieerd worden. Het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 10

Regelt de controle voor alle in dit decreet vermelde aanvragen, controles van vergunningen en erkenningen. het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 11

Regelt de beroepsprocedure. De Vlaamse regering wordt tevens gemachtigd de voorwaarden tot intrekking van vergunning of erkenning of terugvoering van de subsidies te bepalen.

Artikel 12

Bepaalt de geldboetes bij overtreding van de bepalingen van dit decreet, het artikel werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Artikel 13

Overtredingen dienen opgespoord. Toerisme Vlaanderen wordt tevens gemachtigd actief de overtredingen op dit decreet via burgerlijke partijstelling te laten sanctioneren. In tegenstelling tot wat de Raad van State vermeldt is deze maatregel is noodzakelijk voor de uitoefening van zijn bevoegdheden zoals vermeld wordt in artikel 10 van

de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Veiligheids- en hygiënevereisten kunnen dermate slecht zijn dat onmiddellijk optreden van de instelling de meest efficiënte maatregel is ter bescherming van de gebruikers.

Artikel 14

Bepaalt de overgangsregeling die de continuïteit van de oude wetgeving naar de nieuwe decreetgeving garandeert. Voor het Repertorium Kampeercentra van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geldt de lijst op de website op datum van de inwerkingtreding van dit besluit als criterium. Het artikel werd aangepast aan het advies van de raad van state.

Artikel 15

Regelt de indexering van vermelde bedragen in dit decreet.

Artikel 16

Voegt een artikel toe aan het decreet op de reisbureaus waardoor overlappings van reglementering worden vermeden.

Artikel 17

Voegt een artikel toe aan het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven waardoor overlappings van reglementering worden vermeden.

Artikel 18

De implementatie van de regelgeving is zo sterk als de administratieve begeleiding van de maatregelen uit dit ontwerp van decreet. Daarom bepaalt dit artikel de kerntaken van Toerisme Vlaanderen of zijn eventuele rechtsopvolger met betrekking tot de uitvoering van de maatregelen die in dit decreet bepaald worden. Dit artikel werd op vraag van de Raad van State aangepast en bij de overgangsbepalingen geplaatst.

Artikel 19

Heft de bestaande KB's op het sociaal toerisme op.

Artikel 20

Machtigt de Vlaamse regering om de datum van de inwerkingtreding van dit decreet te bepalen. Dit verhindert een rechtsvacuüm bij het nog niet operationeel zijn van de uitvoeringsbesluiten op dit decreet.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen"

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet is "Toerisme voor Allen", een niet-commercieel toerisme en/of recreatie, evenwaardig aan andere vormen van toerisme en/of recreatie doordat het :

- 1° bijzondere aandacht heeft voor en drempelverlagende inspanningen levert ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie zoals gezinnen, jongeren en kinderen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden en eenoudergezinnen ongeacht hun leeftijd, gezondheid, economische, sociale of culturele achtergrond ;
- 2° tot doel heeft niet-consumptieve, niet-commerciële toerismebeleving die gericht is op het aanbieden van niet louter ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband en die het fysieke, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt. Zowel het dag- als het verblijfs-toerisme zijn aan de orde ;
- 3° een sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek hanteert, die in het bijzonder specifieke doelgroepen zoals jeugd, gezinnen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, eenoudergezinnen, stimuleert.

Artikel 3

§ 1. De verblijven, geëxploiteerd door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen, kunnen in het kader en volgens de voorwaarden van dit decreet worden vergund.

Niemand mag de benaming en het label "Toerisme voor Allen" of een soortgelijke benaming en label, zoals sociaal-toeristisch vakantiehuis of kampeerterrein, jeugdherberg, jeugdverblijfscentrum, jeugdvormingscentrum, jeugdkampeercentrum, bivakhuis gebruiken tenzij zij over een vergunning beschikken.

§ 2. De "Toerisme voor Allen"-verblijven, die in het kader van dit decreet vergund worden, vallen niet onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995.

§ 3. De logiesverstrekkende bedrijven die niet vergund worden volgens dit decreet vallen onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995.

§ 4. De openluchtrecreatieve verblijven die willen voldoen aan de toepassing van dit decreet moeten eerst voldoen aan de toepassingen van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 alvorens zij een vergunning in het kader van "Toerisme voor Allen" kunnen aanvragen.

§ 5. De Vlaamse regering kan de bepalingen van brandveiligheid en kwaliteit voor logiesverstrekkende bedrijven geheel of gedeeltelijk van toepassing verklaren voor de in dit decreet vergunde verblijven.

Artikel 4

De verblijven die in het kader van dit decreet worden vergund, moeten voldoen aan volgende vergunningscriteria :

- 1° de basiskwaliteitsnormen ;
- 2° de basishygiënenormen ;
- 3° de specifieke brandveiligheidsnormen ;
- 4° de toegankelijkheidsnormen ;
- 5° het labelen van de diverse categorieën van verblijven rekening houdend met de specifieke doelgroepen ;
- 6° de bescherming van benamingen ;
- 7° de drempelverlagende maatregelen ;
- 8° de statistische gegevens die aangeleverd moeten worden ;
- 9° de exploiterende natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere invulling en modaliteiten inzake de vergunningscriteria.

Artikel 5

§ 1. De verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen kunnen een subsidie ten bedrage van maximaal 40% krijgen voor de volgende categorieën van initiatieven :

- 1° nieuwbouw, moderniserings- en brandveiligheidswerkzaamheden voor verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen ;
- 2° werkzaamheden die tot doel hebben de toegankelijkheid van het vergunde verblijf te vergroten ;
- 3° proefprojecten of themagerichte projecten ;
- 4° animatie die gericht is op de in artikel 2 vermelde doelgroepen.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden, de procedure en de maximumbedragen waaronder subsidies kunnen worden verleend.

Onderhoudswerkzaamheden of werkzaamheden aan het privé-gedeelte van het verblijf worden niet gesubsidieerd.

§ 2. De in § 1 vermelde begunstigen zijn ertoe gehouden de infrastructuur waarvoor de subsidie werd verkregen, voor deze doelstellingen open te houden gedurende een periode van minimaal 15 jaar op straffe van terugvordering van de subsidie. Zij moeten tijdens het subsidieonderzoek aantonen dat zij voldoende rendabel zijn.

Voor proef- of themagerichte projecten moet het project in stand worden gehouden gedurende de in de projectoproep vermelde periode op straffe van terugvordering van de subsidie.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden en de procedure voor de terugvordering of niet-uitbetaling van de subsidies.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

Artikel 6

§ 1. De private rechtspersonen, die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en een rechtstreekse financiële ondersteuning bewerkstelligen om de vakantie van personen die in armoede leven mogelijk te maken, kunnen erkend worden onder volgende voorwaarden :

- 1° ze organiseren zelf de vakantie voor personen die in armoede leven ;
- 2° ze staan in voor het verzamelen van extra privé-middelen om de vakantie van de personen die in armoede leven mogelijk te maken ;
- 3° ze organiseren jaarlijks ofwel minimaal 2 vakanties van elk minimaal 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 70 verschillende deelnemers in totaal ; ofwel jaarlijks minimaal 1 vakantie van minimaal 6 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 100 verschillende deelnemers. De deelnemers moeten afkomstig zijn uit het Nederlands taalgebied of tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 4° ze bereiken jaarlijks minimaal een vierde nieuwe deelnemers ;
- 5° ze exploiteren zelf geen verblijven ;
- 6° ze zorgen voor een degelijk financieel beheer ;
- 7° ze worden gekenmerkt door een belangrijke vrijwilligerswerking.

8° ze hebben hun maatschappelijke zetel en hun secretariaat in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden en de procedure voor de erkenning.

§ 2. De in § 1 erkende rechtspersonen zijn, voor de in § 1, 1° vermelde activiteit, vrijgesteld van de vergunning bepaald in artikel 1 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus.

Artikel 7

§ 1. De in artikel 6 erkende rechtspersonen kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning die rechtstreeks de vakantie van de personen die in armoede leven ten goede komt.

De financiële ondersteuning bedraagt maximaal 75% van :

1° de vervoerskosten ;

2° de verblijfskosten ;

3° de animatiekosten ;

4° de verzekeringskosten.

§ 2. De in artikel 6 erkende rechtspersonen die per jaar minimaal 5 vakanties van elk 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland organiseren voor in totaal minimaal 150 verschillende deelnemers kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning van maximaal 75 % voor een maximumbedrag van 12.500 euro voor de betaling van één coördinator die instaat voor de organisatie van de in § 1 beoogde vakanties.

§ 3. Wat de toepassing betreft van de bepalingen vervat in §§ 1 en 2 van dit artikel bepaalt de Vlaamse regering de maximale kostprijs van een vakantie, de specifieke voorwaarden waaronder en de procedure waarop de subsidies worden toegekend en uitbetaald.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering kan andere kosten, die voor ondersteuning in aanmerking komen, vaststellen. Ze kan tevens een maximumbedrag per in dit vermelde artikel soort kosten vastleggen.

Artikel 8

De private rechtspersonen die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en een ondersteuning bewerkstelligen van het management van minimaal 4 vergunde verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" met een minimumcapaciteit van elk 60 personen en elk minimaal 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen, kunnen erkend worden als ondersteuningspunt "Toerisme voor Allen", op voorwaarde dat de maatschappelijke zetel en het secretariaat gevestigd zijn in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dat ondersteuningspunt moet een meerwaarde geven aan de werking van de aangesloten vergunde verblijven door aan deze minimaal en rechtstreeks het volgende takenpakket aan te bieden :

1° het personeel van de verblijven vormen ;

2° het management van de verblijven begeleiden ;

- 3° nieuwe toeristische producten ontwikkelen ;
- 4° promotiecampagnes voeren ;
- 5° het profiel van specifieke doelgroepen onderzoeken ;
- 6° de markt onderzoeken, met bijzondere aandacht voor de in dit decreet vermelde doelgroepen ;
- 7° maatregelen nemen in het kader van het internationale toerisme ;
- 8° de verdere vakantiebeleving van de in artikel 6 vermelde doelgroep stimuleren.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden en de procedure voor het afleveren van de erkenning.

Artikel 9

De ingevolge artikel 8 erkende ondersteuningspunten kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning voor de uitvoering van hun takenpakket voor zover zij hiervoor een overeenkomst met Toerisme Vlaanderen afsluiten met concrete meetbare doelstellingen. De overeenkomst regelt verder de verhouding tussen het vergunde verblijf en het erkende ondersteuningspunt en wordt afgesloten voor een termijn van minimaal 4 jaar. De overeenkomst wordt minimaal jaarlijks getoetst aan de realisatie ervan.

Voor de uitvoering van de overeenkomst krijgen de erkende ondersteuningspunten een financiële steun van maximaal 40 % van de werkings- en realisatiekosten. De Vlaamse regering kan een maximumbedrag vastleggen.

Het ondersteuningspunt, dat een overeenkomst afsloot, kan een beroep doen op een financiële ondersteuning van maximaal 75 % voor een maximumbedrag van 12.500 euro voor de betaling van één coördinator, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 8.

Een ondersteuningspunt waarbij minimaal 10 verblijven "Toerisme voor Allen" zijn aangesloten met een minimumcapaciteit van elk 60 personen en elk minimaal 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen, kan onder dezelfde voorwaarden een financiële ondersteuning genieten voor twee coördinatoren.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de in dit artikel bepaalde subsidies worden verleend en uitgekeerd.

Artikel 10

Artikel 4, § 1, 13°, van het decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Toerisme van 7 juli 1998 wordt vervangen door :

Het bevorderen van het Toerisme voor allen met volgende kerntaken :

- 1° steunpunten organiseren voor nieuwe doelgroepen en voor toegankelijk toerisme ;
- 2° adviesorgaan en meetinstrument zijn voor "Toerisme voor Allen" ;

- 3° de in dit decreet vermelde subsidies en ondersteuningsmaatregelen verlenen en intrekken ;
- 4° eigen investeringen doen inzake "Toerisme voor Allen" ;
- 5° vergunningen verlenen aan de in artikel 3 vermelde verblijven en deze vergunningen controleren ;
- 6° het labelen van de in artikel 3 vermelde verblijven en de naleving controleren ;
- 7° de in artikelen 6 en 8 vermelde rechtspersonen erkennen en controleren ;
- 8° internationaal "Toerisme voor Allen" stimuleren ;
- 9° een prospectie- en trendanalyse uitvoeren ;
- 10° een aanbods- en productdatabank ontwikkelen ;
- 11° productontwikkeling stimuleren ;
- 12° algemene promotiecampagnes voeren in binnen- en buitenland ;
- 13° proefprojecten en themagerichte projecten stimuleren ;
- 14° de in artikel 9 vermelde beheersovereenkomsten afsluiten en controleren ;
- 15° overleg organiseren met de in dit decreet vermelde verblijven, erkende rechtspersonen en ondersteuningspunten.

De beheersovereenkomst van Toerisme Vlaanderen met de Vlaamse overheid, bevat een apart luik "Toerisme voor Allen".

Artikel 11

De vergunde verblijven en erkende verenigingen zijn ertoe gehouden op eenvoudig verzoek alle nodige informatie te verstrekken aan de in artikel 10 vermelde overheid. Hij die de in dit decreet vermelde vergunning of erkenning aanvraagt, stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de daartoe bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttige of nodige onderzoek laat verrichten.

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure tot weigering, intrekking of schorsing van de vergunning of erkenning kan worden overgegaan.

In geval van weigering, intrekking of schorsing van een vergunning of een erkenning is beroep mogelijk bij de minister bevoegd voor toerisme, volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de subsidies kunnen worden teruggevorderd.

Artikel 13

Met een geldboete van 200 tot 5.000 euro wordt de persoon gestraft die wederrechtelijk houder is van een vergunning, erkenning, label of een beschermde benaming. Bij herhaling wordt het bedrag verdubbeld.

Artikel 14

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie worden de personeelsleden van de federale politie, de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst en de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen die door de Vlaamse regering hiertoe werden gemachtigd, ermee belast overtredingen van dit decreet op te sporen door middel van processen-verbaal vast te stellen. De processen-verbaal worden naar de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie gestuurd en een afschrift ervan wordt op straffe van nietigheid, binnen vijftien werkdagen na de vaststelling van de overtreding bezorgd aan de overtreder, alsmede aan Toerisme Vlaanderen.

Toerisme Vlaanderen wordt gemachtigd zich burgerlijke partij te stellen bij vaststelling van overtredingen van dit decreet.

Artikel 15

§ 1. De rechtspersonen, vzw's en verblijven die onder de toepassing vallen van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, leggen uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van dit decreet een lijst neer van aangesloten vzw's die gepubliceerd wordt in de bijlage van het Belgisch Staatsblad. De lijst vermeldt de aangesloten vzw's en de adressen van de verblijven die deze vzw's in exploitatie hebben.

§ 2. De verblijven die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen en die niet onder de toepassing van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vallen, laten zich binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet per aangetekende brief registreren bij Toerisme Vlaanderen. Ze moeten aantonen dat ze de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en opgenomen zijn in het Repertorium Kampeercentra van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De in artikel 15, §§ 1 en 2 vermelde rechtspersonen en verblijven genieten van een overgangperiode van drie jaar om zich aan de normen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten aan te passen. Zij kunnen gebruik maken van de bepaalde subsidies om te voldoen aan de normen van dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten.

De rechtspersonen of hun rechtsopvolgers die in het kader van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, investeringssubsidies kregen, zijn ertoe gehouden deze infrastructuur verder te exploiteren op straffe van terugvordering van het aantal dertigsten niet-geëxploiteerde jaren.

De eventueel teruggevorderde bedragen worden door Toerisme Vlaanderen aangewend voor de in dit decreet vermelde doelstellingen.

Artikel 16

De in dit decreet vermelde bedragen worden aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Artikel 17

De volgende regelingen worden opgeheven voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft :

- 1° het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme ;
- 2° het koninklijk besluit van 19 oktober 1971 tot regeling van de toekenning van subsidies tot bevordering van de vakanties van de zelfstandige arbeiders.

Artikel 18

§ 1. Aan het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 3bis

De verblijven die vergund zijn op basis van het decreet houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen" of voldoen aan de overgangsbepalingen van datzelfde decreet vallen niet onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995. "

§ 2. Aan de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus wordt aan de regeling voor de Vlaamse Gemeenschap volgend artikel toegevoegd :

" Artikel 19

Artikel 1, § 1, is niet van toepassing op de private rechtspersonen erkend ingevolge artikel 6 van het decreet van ... houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen", voor de activiteit vermeld in artikel 6, § 1, 1°, van dat decreet. "

Artikel 19

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop het decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR HET TOERISME

Vlaamse Raad voor het Toerisme

Spoedadvies m.b.t. het voorontwerp van decreet houdende vergunning van verblijven en erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen”.

20 februari 2002
VRTADV-02.01

INHOUD

	Blz.
1. Aanleiding	29
2. Advies	32
2.1. Het Projectplan “Toerisme voor Allen”	32
2.1.1. Van Sociaal Toerisme naar “Toerisme voor Allen” : een samenvatting	32
2.1.2. Sociaal toerisme in cijfers	35
2.1.3. Sociaal jeugdtoerisme	36
2.1.4. Voorstel tot actieplan ter positionering van het sociaal volwassenen- en jeugd- toerisme	37
2.1.5. Overzicht van de bestaande kredieten sociaal toerisme bij Toerisme Vlaanderen	37
2.2. Opmerkingen van de Raad op het Projectplan	38
2.2.1. Begripsomschrijving “Toerisme voor Allen”	38
2.2.2. De netto vakantieparticipatie en de doelgroepenbenadering	38
2.2.3. Het dagtoerisme	39
2.2.4. Het jeugdtoerisme en de jeugdwerking	39
2.2.5. Zoneringsprobleem jeugdlogies	39
2.2.6. Het actieplan ter positionering van het sociaal volwassenen- en jeugdtoerisme .	39
2.2.7. Toegankelijkheid voor personen met een handicap	40
2.2.8. Het institutionele kader	40
2.3. Opmerkingen van de Raad op het voorontwerp van decreet (artikelsgewijs)	40
2.3.1. Taalkundige- en detailopmerkingen op het voorontwerp van decreet	45
2.4. Opmerkingen van de Raad op de memorie van toelichting	46
2.4.1. Taalkundige- en detailopmerkingen op de memorie van toelichting	47
3. Besluit	48
3.1. Slotbeschouwingen	48
3.2. Advies	48

1. Aanleiding

Op 21 januari 2002 heeft de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme de Vlaamse Raad voor het Toerisme verzocht om een spoedadvies uit te brengen (binnen de termijn van 1 maand) m.b.t. het voorontwerp van decreet houdende vergunning van verblijven en erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen”.

Zoals duidelijk uit tabel 1 kan worden afgeleid was de Vlaamse Raad voor het Toerisme zeker bereid om een degelijk advies op de gebruikelijke termijn van 3 maanden te formuleren. De Raad stelt echter vast dat hier opnieuw de spoedprocedure wordt gevolgd, hetgeen de kwaliteit van de adviesverstrekking niet ten goede komt.

Ondanks herhaald aandringen hebben Toerisme Vlaanderen en het kabinet van Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme geweigerd om tijdig de relevante documenten in verband met het sociaal toerisme aan de Vlaamse Raad voor het Toerisme ter beschikking te stellen. Het document dat tijdens de Europese Ministeriële Conferentie “Toerisme voor Allen” in Brugge in juli 2001 werd uitgedeeld kan zeker niet opgevat worden als een goede samenvatting van het Projectplan noch van de memorie van toelichting.

Tijdens de plenaire vergadering van de Raad op 6 februari ll. lieten een aantal leden dan ook weten dat ze het onmogelijk achtten om op een dergelijke korte termijn een degelijk advies over zo'n belangrijke en complexe beleidsmaterie uit te brengen. De Raad heeft toen toch geopteerd om in te gaan op de adviesvraag maar betreurt het ten zeerste dat er geen rekening wordt gehouden met de door hem eerder geformuleerde opmerkingen.

Tabel 1: Overzicht “Toerisme voor Allen”-acties

Datum	Actie
14 juni 2000	Oprichting Werkgroep “Sociaal Toerisme” binnen de Vlaamse Raad voor het Toerisme.
9 maart 2001	Minister Landuyt is van oordeel dat een aparte werkgroep binnen de Raad overbodig is en laat weten dat de kernwerkgroep van Toerisme Vlaanderen het eindrapport tegen eind juni 2001 dient klaar te hebben (brief met referentie TO/RL/PV/01/0027pv)
23 mei 2001	De heer Peuteman vraagt aan de minister of de heer Orlandini in de kernwerkgroep van Toerisme Vlaanderen kan zetelen en om de (vertrouwelijke) documenten zo spoedig mogelijk te willen doorsturen (brief met referentie SV/RL/210501).
1-2 juli 2001	Tijdens de Europese Ministeriële Conferentie ‘Toerisme voor Allen’ in Brugge werd het document Van Sociaal Toerisme naar “Toerisme voor Allen”: een nieuw beleidsplan voor Vlaanderen uitgedeeld.
12 september 2001	De heer Michiels geeft als waarnemer van de plenaire vergadering de timing te kennen: -eind september: rapport moet volledig klaar zijn; -eind oktober: opmaken van decreet en uitvoeringsbesluiten; -eind 2001: finaliseren van voorontwerp van decreet en uitvoeringsbesluiten.

28 november 2001	-De heren Peuteman en Orlandini melden de minister dat de Werkgroep “Sociaal Toerisme” opnieuw op actief is gezet. Vragen naar alle beschikbare gegevens “Toerisme voor Allen”, inclusief het rapport van Ernst & Young (Positionering Sociaal Jeugd- en Volwassenentoeisme, 1996). Vragen naar de periode wanneer een adviesvraag zal worden overgemaakt (brief met referentie at/rl/281101). -De heren Peuteman en Orlandini vragen aan de heer Urbain Claeys om o.m. de resultaten van de kernwerkgroep en het rapport van Ernst & Young te willen overmaken (brief met referentie at/uc/281101).
12 december 2001	De heer Michiels meldt tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp van decreet in opmaak is en dat een adviesvraag in januari 2002 zal worden overgemaakt (samen met voorontwerp van decreet en memorie van toelichting). De werkgroep van Toerisme Vlaanderen zal de werkgroep van de Raad uitnodigen voor een toelichting over het voorontwerp van decreet.
13 december 2001	De heer Urbain Claeys antwoordt dat het rapport van Ernst & Young niet relevant is ter voorbereiding van het advies (brief met referentie LG).
20 december 2001	Minister Landuyt meldt dat de Raad tegen de eerste vergadering van 2002 (i.e. 6 februari 2002) om advies zal worden gevraagd (brief met referentie TO/RL/DM/mc/0579db).
8 januari 2002	Het secretariaat vraagt ter voorbereiding van de vergadering met de redactiegroep van Toerisme Vlaanderen aan de heer Michiels om de teksten (voorontwerp van decreet en memorie van toelichting) “Toerisme voor Allen” te verkrijgen (mail).
9 januari 2002	Het secretariaat krijgt het voorontwerp van decreet en memorie van toelichting ter beschikking.
17 januari 2002	De redactiegroep van Toerisme Vlaanderen brengt aan de leden van de werkgroep een toelichting over het voorontwerp van decreet. De werkgroep vraagt om het eindrapport te verkrijgen.
21 januari 2002	Minister Landuyt vraagt de Raad om advies bij hoogdringendheid over het voorontwerp van decreet binnen de termijn van 1 maand (tegen 21 februari) te willen uitbrengen (brief met referentie TO/RL/DM/mc/0594db).
24 januari 2002	Het secretariaat krijgt een exemplaar van het voorlopig eindrapport (met uitzondering van 3.7. Kostenraming) en mag het verspreiden onder de leden van de werkgroep .
6 februari 2002	De heer Luc Gobin en mevrouw Katrien Mampaey van Toerisme Vlaanderen geven een toelichting over het voorontwerp van decreet tijdens de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad voor het Toerisme.
20 februari 2002	De Vlaamse Raad voor het Toerisme brengt in een spoedvergadering advies uit m.b.t. het voorontwerp van decreet houdende vergunning van verblijven en erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen”.

Aangezien jeugdtoerisme een onderdeel is van sociaal toerisme zal de ‘Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap’ ook om advies worden gevraagd. Dit is op heden nog niet gebeurd waardoor kan worden gesteld dat niet alle adviesorganen op gelijke voet worden behandeld. De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt zich bijgevolg ook vragen over het hoogdringend karakter van de adviesvraag. Verder heeft de Raad vernomen dat de Jeugdraad een advies heeft uitgebracht over het voorontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdherbergen, jeugdkampeer- en jeugdvormingscentra of –verenigingen (kabinet Anciaux).

Een interkabinetten werkgroep komt op woensdag 20 februari 2002 samen om het voorontwerp van decreet “Toerisme voor Allen” van Vlaams minister Renaat Landuyt en het voorontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van jeugdherbergen, ... van Vlaams minister Bert Anciaux op elkaar te laten afstemmen. Een aantal wijzigingen in beide voorontwerpen van decreten zal hiervan hoogstwaarschijnlijk het resultaat zijn. Concreet betekent dit dat de Jeugdraad over een ander voorontwerp van decreet “Toerisme voor Allen” advies zal dienen uit te brengen. De Raad stelt zich dan ook vragen over de gevolgde adviesvraag-procedure.

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is verder van mening dat het niet zijn taak en bevoegdheid is om taalkundig- en wetgevingstechnisch advies te verlenen. De Raad vraagt de minister hierbij met aandrang om een volgende (spoed)adviesvraag m.b.t. een voorontwerp van decreet of een ontwerp van besluit slechts naar de Raad te richten nadat er met het advies van de Cel Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap rekening werd gehouden.

2. Advies

Voor de voorbereiding van een komende adviesvraag over de organisatie en subsidiëring van het sociaal toerisme richtte de Raad in zijn zitting van 14 juni 2000 reeds een werkgroep op. De werkgroep die het advies m.b.t. het “Toerisme voor Allen”- decreet voorbereidde werd geleid door de heer Willy Orlandini en bestond uit volgende leden: de heer Marc Eerebout, de heer Jan Jassogne, mevrouw Gerda Pelosie, de heer Eric Raes, mevrouw Marcelle Raets, de heer Mon Schepers en mevrouw Sarah Willockx. De samenstelling van de werkgroep werd in de loop van de werkzaamheden uitgebreid met een waarnemer van de Sectorcommissie Toerisme binnen de SERV, de heer Johan Vandenbussche.

2.1. Het Projectplan “Toerisme voor Allen”

Het Projectplan “Toerisme voor Allen” werd opgesteld door een kernwerkgroep die als volgt werd samengesteld: de heer Michel Vandendriessche (Vakantiegenoegens), de heer Enzo Farina (Vakantievreugde), mevrouw Kaat De Smet (Centrum voor Jeugdtoerisme), de heer Roger van Kelst (Vlaamse Jeugdherbergcentrale), de heer Philippe Vermoortele (Zomerzon), de heer Dirk Michiels (Kabinet Landuyt), mevrouw Annik Bogaert (Kabinet Landuyt), de heer Paul Vaernewyck (Kabinet Landuyt), de heer Luc Gobin (Toerisme Vlaanderen), de heer Urbain Claeys (Toerisme Vlaanderen), mevrouw Katrien Mampaey (Toerisme Vlaanderen) en mevrouw Tinne op de Beeck (Toerisme Vlaanderen). Het projectplan werd opgesteld tijdens een aantal vergaderingen van de kernwerkgroep waarbij ook steeds teruggekoppeld werd naar de sector zelf via een breed forum waar vertegenwoordigers van alle koepels konden deelnemen (p. 10). Deze kernwerkgroep had als taak om medio 2001 een eindrapport op te leveren (p. 167).

Hieronder wordt een samenvatting gegeven van de huidige regelgeving en de belangrijke sociaal-toeristische beleidsitems¹, gevolgd door de opmerkingen van de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

2.1.1. Van Sociaal Toerisme naar “Toerisme voor Allen”: een samenvatting

Huidige regelgeving

Op basis van het KB van het sociaal toerisme² kunnen de ledenverenigingen van de erkende koepels of zijzelf een beroep doen op subsidies van Toerisme Vlaanderen. Deze subsidies kunnen aangewend worden voor:

- š bouwwerken (max 75 % van de totale investering);
- š werkings- en animatietoelagen (max 50 % van de totale investeringskost).

Daarnaast heeft Toerisme Vlaanderen ook belangrijke directe investeringen gedaan in toeristische infrastructuur. Deze infrastructuur werd vaak aan organisaties voor sociaal toerisme in erfpacht gegeven.

¹ Wegens tijdsgebrek werd de samenvatting voornamelijk gebaseerd op de reeds bestaande teksten van het Projectplan “Toerisme voor Allen” dat door de kernwerkgroep werd opgesteld.

² Koninklijk Besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft (B.S. 31-3-1981).

Naast subsidies van Toerisme Vlaanderen kan het sociaal jeugdtoerisme beroep doen op rechtstreekse en onrechtstreekse subsidiëring vanuit de Afdeling Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De basis hiervoor ligt in het decreet op de jeugdverblijfcentra³ en het decreet voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk⁴.

Nood aan actualisatie

“Arbeiders leren op vakantie gaan” is door de democratisering van het commerciële toerisme en de verhoogde levensstandaard al lang niet meer de enige prioriteit binnen het sociaal toerisme. Het opzetten van sociaal-toeristische activiteiten door de verschillende vakantiecentra binnen de vakorganisaties en mutualiteiten worden niet meer als evidente kerntaken beschouwd. Daarbij wordt ook nog vastgesteld dat bepaalde groepen in de samenleving nog steeds niet op vakantie gaan, ondanks het sociaal toerisme-aanbod. De non-participatie wordt in Vlaanderen geschat op $\pm 30\%$.

Daarom bestaat de uitdaging erin het product sociaal toerisme enerzijds dichterbij de huidige behoeften te brengen en de werking te herdenken naar een dynamischer geheel. Anderzijds moeten de groepen in de samenleving waarvoor de vakantiedrempel om diverse redenen te hoog ligt, de nodige ondersteuning krijgen zodat zij hun recht op vakantie daadwerkelijk kunnen uitoefenen.

Doelstellingen

Om de bovenvermelde uitdaging te concretiseren voorzag de beleidsnota 2000-2004 van Renaat Landuyt volgende doelstellingen:

1. Bepalingen van en afstemming op de doelgroepen;
2. Aandacht voor dagrecreatie en groepstoerisme;
3. Opheffen van discriminaties en spanningsvelden tussen sociaal, commercieel en niet-commercieel toerisme;
4. Herziening voor een doelgericht financieel beleid.

Toerisme Vlaanderen voerde deze opdracht uit via een tweesporenbeleid:

- Vanaf 2000 werden de betoelagingscriteria voor investeringen in de centra van de erkende koepels bijgesteld. Projecten voor jeugdtoerisme en initiatieven ten voordele van personen met een handicap krijgen nu hogere subsidies. Nieuwbouwprojecten worden niet langer betoelaagd.
- Op korte termijn diende een volledig nieuwe visie conform voornoemde beleidsdoelstellingen tot stand te komen. Toerisme Vlaanderen stelde in overleg met de minister een Projectplan “Toerisme voor Allen” op dat een totaalonderzoek van het sociaal toerisme omvat, gebaseerd op 5 pijlers:

1. jeugdtoerisme;
2. nieuwe en bestaande doelgroepen van het sociaal toerisme;

³ Besluit van 5 februari 1985 van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van het decreet van 27 november 1984 houdende erkenning en subsidiëring van Jeugdverblijfcentra (B.S. 26-7-1985).

⁴ Decreet van 22 december 2000 tot wijziging van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk (B.S. 30-1-2001).

3. dagtoerisme;
4. evaluatie van de bestaande reglementering inzake sociaal toerisme;
5. toegankelijkheid van accommodaties voor personen met een handicap.

Begripsomschrijving “Toerisme voor Allen”

“Toerisme voor Allen” is een niet-commercieel toerisme, evenwaardig aan andere vormen van toerisme, doordat het:

- a) bijzondere aandacht en drempelverlagende inspanningen levert ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie (gezinnen, jongeren en kinderen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, éénoudergezinnen...) en dit ongeacht de reden (leeftijd, gezondheid, economische, sociale of culturele achtergrond);
- b) als doel heeft: niet-consumptieve, niet-commerciële toerisme - beleving die gericht is op het aanbieden van niet louter ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband die het fysische, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt. Zowel het dag- als het verblijfstoerisme zijn aan de orde.
- c) een sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek hanteert, die in het bijzonder specifieke doelgroepen als jeugd, gezinnen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, éénoudergezinnen, ... stimuleert.

Beleidsaanbevelingen en besluiten

Een “Toerisme voor Allen” beleid wordt het beste benaderd vanuit een doelgroepenbeleid. Er worden specifieke maatregelen voorgesteld voor het bevorderen van vakanties voor personen die in armoede leven, voor personen met een handicap, voor kinderen en jongeren en voor gezinnen, senioren en socio-culturele groepen.

Naast deze initiatieven voor doelgroepen wordt een structuur voorgesteld van rechtstreekse erkenning van vakantiecentra en een nieuw organisatiemodel van ondersteunende organisaties gericht op doelgroepen of op management van de erkende vakantiecentra. In het nieuwe model “Toerisme voor Allen” is er tot slot een belangrijke taak voor de Vlaamse overheid weggelegd om dit nieuwe model te implementeren en blijvend te sturen en te begeleiden.

Het institutionele kader

Het sociaal toerisme hoort bij één overheidsinstantie thuis, met name Toerisme Vlaanderen. Voor een werking gericht op verschillende doelgroepen, moet er echter voldoende flexibiliteit worden ingebouwd voor niet louter toeristische initiatieven van mede-overheden en voor financiering via verschillende overheidsinstanties⁵.

⁵ Uit de Beleidsnota Toerisme 2000-2004, p. 94.

2.1.2. Sociaal toerisme in cijfers

De erkende koepels

Vlaanderen telt 11 erkende koepels: Vakantiegenoegens, het Centrum voor Jeugdtoerisme, de Vlaamse Jeugdherbergcentrale, Vakantievreugde, Zomerzon, Natuurvriendenhuis, Gezinsvakantie, Volkstoerisme, het Centrum voor Sociaal Toerisme, Infra-Fos en Broederlijkheid. Het Centrum voor Jeugdtoerisme, de Vlaamse Jeugdherbergcentrale en Infra-Fos richten zich op het ‘sociaal’ jeugdtoerisme, de andere koepels leggen het accent op het ‘sociaal’ volwassenentoerisme.

Het aantal erkende verblijven⁶

Tabel 1: Overzicht aantal verblijven per erkende koepel in 1997 en 2001

Koepelorganisatie	Aantal anno 1997	%	Aantal anno 2001	%	Verskil in absolute waarden
1. Vakantiegenoegens	17	10.0	13	13.4	- 4
2. Centrum voor Jeugdtoerisme	93*	54.7	24	24.7	- 69
3. Vlaamse Jeugdherbergcentrale	20	11.8	20	20.6	0
4. Vakantievreugde	11	6.5	16	16.5	+ 5
5. Zomerzon	4	2.4	5	5.2	+ 1
6. Natuurvriendenhuis	9	5.3	4	4.1	- 5
7. Gezinsvakantie	6	3.5	4	4.1	- 2
8. Volkstoerisme	4	2.4	5	5.2	+ 1
9. Centrum voor Sociaal Toerisme	2	1.2	2	2.1	0
10. Infra-Fos	2	1.2	2	2.1	0
11. Broederlijkheid	2	1.2	2	2.1	0
TOTAAL	170	100.0	97**	100.0	- 73

Bron 1997: Beleidsnota 2000-2004, p. 91.

Bron 2001: Projectplan Sociaal Toerisme, Toerisme Vlaanderen, december 2001.

* niet-erkende bivakhuizen zouden toen zijn meegeteld?

** totaal aantal verblijven is 101 in het projectplan (p. 17) en 95 in het beleidsplan?

⁶ Verblijven: vakantiehuizen, jeugdherbergen en campings.

*De bezettingsgraden***Tabel 2: Overzicht van de bezettingsgraden in 1995 en 2000**

Koepelorganisatie	Bezettingsgraad (in %)		Verschil
	1995	2000	
1. Vakantiegenoegens	33.6	41.2*	+ 7.6
2. Centrum voor Jeugdtoerisme	36.4	35.0	- 1.4
3. Vlaamse Jeugdherbergcentrale	34.0	39.0	+ 5.0
4. Vakantievreugde	33.0	36.5	+ 3.5
5. Zomerzon	28.0	34.0	+ 6.0
6. Natuurvriendenhuis	14.0	20.0	+ 6.0
7. Gezinsvakantie	25.7	22.5	- 3.2
8. Volkstoerisme	-	-	-
9. Centrum voor Sociaal Toerisme	39.5	45.5	+ 6.0
10. Infra-Fos	22.5	24.0	+ 1.5
11. Broederlijkheid	15.0	28.0	+ 13.0

Bron: Projectplan Sociaal Toerisme, Toerisme Vlaanderen, december 2001.

*de gesloten centra Sparrenduin, Hengelhoef en Zon en Zee werden hier buiten beschouwing gelaten.

2.1.3. Sociaal jeugdtoerisme*Definitie*

Onder jeugdtoerisme wordt verstaan: *het vakantie nemen en verplaatsen van kinderen en jongeren tussen 0 en 26 jaar (met inbegrip van hun begeleiders), en dit zowel individueel als in gezinsverband of (georganiseerd) groepsverband.*

Doelgroepen

Het Projectplan voorziet om initiatieven uit te werken voor volgende doelgroepen:

1. kinderen op vakantie in het kader van het jeugdwerk;
2. het internationaal jeugdtoerisme;
3. jeugdvakanties voor kinderen in een niet georganiseerd verband;
4. jonge gezinnen;
5. kinderen op vakantie in gezinsverband;
6. schoolklassen;
7. kinderen van gezinnen behorende tot de vierde wereld.

Een charter voor jeugdwerk binnen het jeugdtoerisme

Om een efficiënt beleid te kunnen voeren rond jeugdtoerisme is een duidelijke afbakening van de bevoegdheden en taken van de minister van Toerisme en Werkgelegenheid (Renaat Landuyt) en de minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid en Brusselse Aangelegenheden (Bert Anciaux) een noodzaak. Met het oog op deze bevoegdheidsafbakening zal het jeugdwerk zich richten op het bewerken van de doelgroep, d.w.z. de sociaal-culturele vormingsactiviteiten en andere

activiteiten op zich nemen, terwijl het jeugdtoerisme voor deze doelgroep zich zal richten op de infrastructurale voorzieningen. Teneinde de beleidsdoelstellingen op elkaar te laten afstemmen werd een concreet charter met afspraken opgesteld (zie p. 63-64 van het Projectplan).

2.1.4. Voorstel tot actieplan ter positionering van het sociaal volwassenen en jeugdtoerisme

Het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme een nieuw elan geven betekent dat men volgend programma uitvoert:

1. Toerisme Vlaanderen lijkt het meest aangewezen om de beleidsintenties van de Vlaamse regering en het Vlaams parlement, inzake het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme uit te voeren.
2. Een nieuw decreet op het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme is noodzakelijk.
3. Er dient een harmonisatie van alle initiatieven m.b.t. het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme te komen.
4. Het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme moet als volwaardige toerismevorm gepromoot worden door Toerisme Vlaanderen.
5. De bestaande infrastructuur dient aangepast aan de noden van de tijd (veiligheid, comfort, toegankelijkheid).
6. De kwaliteitscriteria dienen bij voorkeur dezelfde of gelijkwaardig te zijn aan reeds bestaande normen (b.v. decreet logiesverstreckende bedrijven, openluchtrecreatieve verblijven).
7. De integrale kwaliteitszorg dient verstrekt en moet via subsidiëring verder ondersteund worden.
8. Subsidiëring van de sector voor het bouwen, verbouwen van infrastructuur, voor animatie en promotie moet gebeuren volgens doorzichtige basiscriteria, die beantwoorden aan de noodzaak van het te voeren beleid.
9. Het toeristisch investeringsfonds dient ook toegankelijk te zijn voor het sociaal volwassen-en jeugdtoerisme.
10. Er dient een doorzichtig en efficiënt controle- en evaluatiesysteem uitgebouwd te worden.
11. Alle nieuwbouw moet aan een grondig opportuniteitsonderzoek onderworpen worden op basis van objectieve criteria.
12. De eigendommen van Toerisme Vlaanderen die niet aan de doelstelling beantwoorden dienen verkocht.

2.1.5. Overzicht van de bestaande kredieten sociaal toerisme bij Toerisme Vlaanderen

Hieronder wordt een overzicht van de werkingsdotatie en de vastleggingsmachtigingen voor 2002 gegeven. Deze budgetten werden geraamd met oog op de acties die men reeds wil ondernemen in functie van het voorontwerp van decreet.

Tabel 3: Werkingsdotatie 2002:

Art. 33 D Toelage aan verenigingen voor sociaal toerisme	€ 273.000,00 = 11 012 792,7 BEF
Art. 123 S 02 Sociaal toerisme*	€ 223.000,00 = 8 995 797,7 BEF
Totaal	€ 496.000,00 =20 008 590,4 BEF

Bron: Toerisme Vlaanderen, februari 2002.

* gaat naar Steunpunt Vakantieparticipatie

Tabel 4: Vastleggingsmachtigingen 2002

Art. 9911.3 a) Jeugdtoerisme	€ 2.000.000,00 = 80 679 800 BEF
Art. 9911.3 b) Toegankelijkheid	€ 500.000,00 = 20 169 950 BEF
Art. 9911.3 c) Thema's en proefprojecten	€ 350.000,00 = 14 118 965 BEF
Art. 9911.5 Toeristische volwassen centra	€ 520.000,00 = 20 976 748 BEF
Art. 9911.6 Jeugdherbergen en verblijfscentra	€ 2.300.000,00 = 92 781 770 BEF
Totaal	€ 5.670.000,00 = 228 727 233 BEF

Bron: Toerisme Vlaanderen, februari 2002.

2.2. Opmerkingen van de Raad op het Projectplan

2.2.1. Begripsomschrijving "Toerisme voor Allen"

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is van oordeel dat de lagere prijszetting als sociale doelstelling voor specifieke doelgroepen niet mag verhinderen dat de sociaal-toeristische sector een rendabele prijszetting in globo kan hanteren.

2.2.2. De netto vakantieparticipatie en de doelgroepenbenadering

De netto vakantieparticipatie van de Vlaamse bevolking⁷ in 2000 – het deel van de Vlaamse bevolking dat minstens 1 vakantie heeft ondernomen – bedroeg ± 70 % bijgevolg is er ± 30 % van de Vlamingen dat niet met vakantie is geweest. De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt echter vast dat het Projectplan geen informatie geeft over de vakantieparticipatie naar enkele demografische en socio-economische kenmerken van de groep die geen vakantie heeft ondernomen. *Waarom kan of wil men niet op vakantie?* Om duidelijkheid hierover te krijgen is een grondig onderzoek onontbeerlijk. De Raad is bijgevolg van oordeel dat de kernwerkgroep de nodige gegevens hierover dient in te winnen.

Het WES-onderzoek⁸ van 1996 naar het vakantiegedrag van de bevolking in Vlaanderen leert ons echter dat de participatie aan het vakantiegebeuren afneemt naarmate de leeftijd van de persoon toeneemt. Naar gezinstype zijn het de alleenwonenden en de gezinnen zonder kinderen boven de 45 jaar die de hoogste graad van non-participatie kennen. Naarmate de scholingsgraad toeneemt, neemt ook de vakantieparticipatie toe. Men zou kunnen aannemen dat de cijfers voor 2000 quasi dezelfde resultaten zouden opleveren. De Raad vraagt zich bijgevolg af of er bij het omschrijven van nieuwe doelgroepen hiermee rekening is gehouden.

In het Projectplan stelt men dat de bestaande doelgroepen nog steeds geldende zijn en dat er met de maatschappelijke evolutie doelgroepen zijn bijgekomen die nog niet hun weg hebben gevonden naar de centra voor sociaal toerisme (b.v.: migranten, éénoudergezinnen, ...) (p. 133). De Raad merkt op dat beide beweringen niet cijfermatig worden aangetoond in het Projectplan en dat de nieuwe doelgroep 'migranten' nergens wordt gedefinieerd. Zelfde opmerking geldt

⁷ Toerisme in cijfers 2000, Toerisme Vlaanderen, p. 23.

⁸ Het reisgedrag van de Belgen, WES, 1996.

voor de doelgroep ‘personen in gezelschap van een herstellende’ (p. 134), ‘chronisch zieken’ en ‘ouderen met beperkingen’(p. 144).

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is wel van oordeel dat de doelgroepenbenadering een goede zaak is. Nu dient men enkel lid te zijn van een erkende koepel om deel te kunnen nemen aan een vakantie die tot het sociaal toerisme wordt gerekend.

2.2.3. Het dagtoerisme

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is van oordeel dat de derde pijler ‘het dagtoerisme’ nauwelijks aan bod komt in het voorontwerp van decreet. De Raad meent dat bepaalde dagattracties niet kunnen overleven zonder ondersteuning van de overheid. Tevens stelt de Raad vast dat de subsidiëring van dagattracties op zeer ongelijke wijze gebeurt. In een aantal gevallen komt de overheid tussen in de exploitatie, in ander weer niet. Dergelijke dagattracties vervullen nochtans een belangrijke functie bij de vakantieparticipatie van de minder begoede bevolking, die zich geen lange vakantie kan veroorloven. Nochtans stelt men in het Projectplan dat er ook voor dagrecreatie sociaalvriendelijke maatregelen dienen te worden gezocht (p.55).

2.2.4. Het jeugdtoerisme en de jeugdwerking

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is van oordeel dat het inderdaad belangrijk is om concrete afspraken te maken over de beleidsbevoegdheden van Vlaams minister Renaat Landuyt en Vlaams minister Bert Anciaux. Het Projectplan meldt dat een “charter voor jeugdwerk binnen het jeugdtoerisme” dient ontwikkeld te worden in samenspraak tussen toerisme en jeugdbeleid en gedragen en geëvalueerd dient te worden door de adviesorganen (p. 63). De Vlaamse Raad voor het Toerisme merkt hierbij op dat hij niet gevraagd werd om het charter te dragen noch te evalueren. De Jeugdraad daarentegen heeft het zogenaamde charter reeds in juni 2001 voorgelegd gekregen en toen acte van genomen. De Raad is verder van mening dat een overleg met de Jeugdraad over de inhoud van het charter een goede zaak zou zijn geweest.

2.2.5. Zoneringsprobleem jeugdlogies

‘Reglementering naar zonering toe vormt een reële bedreiging voor de jeugdlogies’. Men stelt in het Projectplan bijgevolg voor om in samenspraak met Ruimtelijke Ordening een oplossing te zoeken voor de zonevreemde huizen. Zo stelt men terecht vast dat het recreatief medegebruik in het buitengebied van cruciaal belang is voor het jeugdtoerisme (p. 125).

De Vlaamse Raad voor het Toerisme is van mening dat er inderdaad een oplossing dient te worden gezocht voor het zonevreemde jeugdlogies. De Raad is verder van oordeel dat deze oefening voor alle toeristische deelsectoren dient te gebeuren.

2.2.6. Het actieplan ter positionering van het sociaal volwassen- en jeugdtoerisme

De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt vast dat het Projectplan nergens aangeeft of het 12-punten programma van het actieplan (p. 137) ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd. De Raad stelt bijgevolg voor om een overzicht in het Projectplan op te nemen waarin duidelijk naar voren komt welke punten er worden uitgevoerd en op welke manier deze actiepunten concreet worden gerealiseerd.

2.2.7. Toegankelijkheid voor personen met een handicap

Voor wat de toegankelijkheid voor personen met een handicap betreft, verwijst de Vlaamse Raad voor het Toerisme naar zijn advies over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen en moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven, in het bijzonder wat betreft de toegankelijkheid voor personen met een handicap⁹.

2.2.8. Het institutionele kader

De Vlaamse Raad voor het Toerisme merkt op dat in het voorontwerp van decreet de mede-overheden en de financiering via verschillende overheidsinstanties nergens meer aan bod komen. In tegendeel, Toerisme Vlaanderen wordt bevoegd voor het uitvoeren van alle kerntaken (zie artikel 10 van het voorontwerp van decreet). De stuurgroep dat het eindverslag 'Herpositionering van het sociaal jeugd- en volwassentoerisme' opstelde, stelt dat de financiële verantwoordelijkheid op het vlak van sociaal toerisme niet exclusief bij Toerisme Vlaanderen ligt (met uitzondering van de kerntaken die Toerisme Vlaanderen voor de commerciële sector vervult zoals promotie en productontwikkeling). De doelgroepenfinanciering gebeurt volgens de stuurgroep het best door geëigende overheidsinstanties die bevoegd zijn voor de maatschappelijke integratie van deze doelgroepen. De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt echter dat de doelgroepenfinanciering het best gebeurt door Toerisme Vlaanderen zelf maar wel in samenwerking met de geëigende organisaties die bevoegd zijn voor de maatschappelijke integratie van de doelgroepen.

2.3. Opmerkingen van de Raad op het voorontwerp van decreet (artikelsgewijs)

De schuingedrukte teksten zijn passages uit het voorontwerp van decreet

Artikel 2

a) en c) *doelgroepen: gezinnen, jongeren en kinderen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, ouderen (i.p.v. bejaarden), éénoudergezinnen, ...*

- Een eenduidige en duidelijke definitie van de doelgroepen ontbreekt.
- De doelgroepen gezinnen en ouderen dienen strakker en bijvoorbeeld als volgt te worden gedefinieerd: specifieke categorieën binnen de doelgroep gezinnen en specifieke categorieën binnen de doelgroep ouderen.
- De doelgroep 'socio-culturele groepen' waarover sprake is in de memorie van toelichting dient ook in het voorontwerp van decreet opgenomen te worden. De beschrijving van de doelgroep 'socio-culturele groepen' dient ook duidelijk te worden gedefinieerd.
- Volgende doelgroepen die in het Projectplan ter sprake komen ontbreken in het voorontwerp van decreet: 'migranten', 'personen in gezelschap van een herstellende', 'chronisch zieken' en 'ouderen met beperkingen' (zie ook onder punt 2.2.2.).

⁹ VRTADV-01.02, juni 2001.

- De doelgroep ‘personen die in armoede leven’ zou men terecht kunnen interpreteren als personen die sociaal-arm of contact-arm zijn. Het aspect ‘welzijn’ is naast het aspect ‘welvaart’ in de huidige samenleving ook van cruciaal belang.
 - De Vlaamse Raad voor het Toerisme is er zich van bewust dat de definiëring van de doelgroepen niet evident is, maar is wel van mening dat men steeds de personen die beperkt worden in hun mogelijkheden, om welke reden dan ook, om aan een vakantie deel te nemen dient te bereiken.
- b) *als doel heeft: **niet-consumptieve, niet-commerciële toerisme** - beleving die gericht is op het aanbieden van niet louter ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband die het fysische, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt. Zowel het **dag- als het verblijfstoerisme** zijn aan de orde.*
- De voorwaarden die in dit artikel worden gesteld wijken af van een marktconforme bedrijfsvoering. Als men zich uitsluitend richt op niet-consumptief of niet-commercieel toerisme is de kans groot dat men in een deficitaire positie terechtkomt. Op welke manier kunnen dan de exploitatieverliezen worden gedekt? Zijn de voorziene ondersteuningsmaatregelen voldoende groot? Het is beter te spreken over vrijetijdsbeleving waarbij doelgroepen een zinvol aanbod krijgen. M.a.w. de economische wetmatigheden verzoenen met een sociale politiek.
 - Het dagtoerisme komt verder in het decreet nergens meer aan bod, terwijl meermaals en zinvolle vrijetijdsbeleving net grote potenties heeft. Een “Toerisme voor Allen” politiek dient ook oog te hebben voor de ruimtelijke dimensie van het toerisme en de recreatie. Spontane (gratis) recreatie moet versterkt worden door een beleid van recreatief medegebruik dat zich horizontaal doorheen alle departementen dient te voltrekken. In een over-streste en verzuurde samenleving wordt het therapeutisch belang van recreatie en toerisme steeds belangrijker.
- c) *een **sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek** hanteert, die in het bijzonder specifieke doelgroepen als jeugd, gezinnen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, éénooudergezinnen, ... stimuleert.*
- De vage term ‘sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek’ kan men het best vervangen door ‘in functie van de doelgroep sociaal gecorrigeerde prijszettingpolitiek’.

Artikel 3

- In de tweede alinea van artikel 3 worden een aantal benamingen vermeld zoals "jeugdhotel", "bivakhotel", ... De logiesverstreckende bedrijven die vergund worden als een verblijf "Toerisme voor Allen" kunnen geen benaming gebruiken waar het woord "hotel" in voorkomt. De benaming "hotel", ook in samenstellingen, kan enkel worden gebruikt door een logiesverstreckend bedrijf dat vergund is onder de bepalingen van het hoteldecreet.
- De verblijven (lees: kamers) die niet vergund worden volgens het “Toerisme voor Allen”-decreet vallen onder het hoteldecreet. De openluchtrecreatieve verblijven die een vergunning “Toerisme voor Allen” wensen, dienen eerst aan de toepassingen van het kampeerdecreet te voldoen alvorens zij een vergunning “Toerisme voor Allen” kunnen aanvragen.

- Het is niet duidelijk waarom uitbaters van kampeerreinen, die zich willen laten erkennen als een verblijf "Toerisme voor Allen", voorafgaandelijk een kampeervergunning dienen te bekomen terwijl deze verplichting niet geldt voor alle andere logiesinfrastructuur die een vergunning wil bekomen als "Toerisme voor Allen". Artikel 3 is verder onduidelijk omdat de eerste alinea handelt over een vergunning, de tweede alinea over labeling en de volgende alinea's opnieuw over vergunning.
- In alinea vijf wordt gesteld dat de openluchtrecreatieve verblijven die een "Toerisme voor Allen" vergunning wensen te bekomen dienen te voldoen aan de voorwaarden van het kampeerdecreet. Is het de bedoeling dat deze verblijven enkel voldoen aan de voorwaarden van het kampeerdecreet of is het de bedoeling dat zij voorafgaandelijk aan het aanvragen van een vergunning "Toerisme voor Allen" een kampeervergunning bekomen. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen aan alle voorwaarden voldoen en het effectief bekomen van een vergunning. Het is hier onduidelijk wat de bedoeling is van de decreetgever.
- De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt voor om reeds rekening te houden met zijn advies inzake een kaderdecreet voor toeristische logiesverstrekking¹⁰.
- In artikel 3 zou dan kunnen worden opgenomen dat verblijven die worden vergund als "Toerisme voor Allen" verblijven geen andere logiesvergunning mogen hebben. De Vlaamse regering bepaalt de technische minimumvoorwaarden voor het bekomen van een vergunning "Toerisme voor Allen". De Vlaamse regering regelt de labeling die kan gevoerd worden door de "Toerisme voor Allen" verblijven. Voor de "Toerisme voor Allen" verblijven die vergelijkbaar zijn met de inrichtingen zoals bedoeld in het kampeerdecreet geldt dat moet worden voldaan aan alle voorwaarden van dit decreet om een vergunning te bekomen als "Toerisme voor Allen" openluchtrecreatief verblijf.
- Indien het de bedoeling is dat de "Toerisme voor Allen" openluchtrecreatieve bedrijven twee vergunningen bekomen dan moet dit worden opgenomen in de tekst van artikel 3. Indien dit de bedoeling zou zijn mag een "Toerisme voor Allen" openluchtrecreatief verblijf zich dan ook met beide vergunningen op de markt begeven?
- Na de eventuele goedkeuring van een Kaderdecreet voor toeristische logiesverstrekking zou "Toerisme voor Allen" één van de vergunningsmogelijkheden kunnen zijn in uitvoering van het Kaderdecreet.

Artikel 4

Volgende dient aan punt 7 te worden gevoegd:

7. de drempelverlagende maatregelen **en de daaraan gekoppelde prijszetting.**

Artikel 5

§1 De verblijven "Toerisme voor Allen" geëxploiteerd door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen kunnen een subsidie ten bedrage van maximaal 40% krijgen voor volgende categorieën van initiatieven:

1. *Voor nieuwbouw, moderniserings- en brandveiligheidswerken voor verblijven die onder het **label jeugdtoerisme** vallen;*

¹⁰ VRTADV-00.05, september 2000.

- Het label jeugdtoerisme dient in samenwerking met het Steunpunt Jeugd te worden opgesteld.
- Enkel de bestaande en vergunde jeugdverblijven kunnen hier beroep doen op een subsidie. Nieuwe initiatiefnemers die bestaande infrastructuur willen moderniseren of voor nieuwbouw opteren kunnen dus geen beroep doen op financiële overheidsmiddelen. Is het huidige aanbod dan groot genoeg?

3. Voor proefprojecten of themagerichte projecten

- Deze projecten dienen zowel materieel als immaterieel te zijn (energiebesparing, ecotoerisme, ...).

4. Voor animatie die gericht is op de in artikel 2 vermelde doelgroepen

- Opgelet: men kan geen subsidies aanvragen voor de animatie van de doelgroepen die niet in artikel 2 vermeld worden.

*§ 2 De in § 1 vermelde begunstigden zijn ertoe gehouden de infrastructuur waarvoor de subsidie werd verkregen, voor deze doelstellingen open te houden gedurende een periode van minimum 15 jaar op straffe van terugvordering van de subsidie. Zij dienen tijdens het subsidieonderzoek aan te tonen dat zij **voldoende rendabel** zijn.*

- Op welke manier kan men de rendabiliteit bewijzen? In hoeverre is de verplichting “voldoende rendabel zijn” verzoenbaar met de voorwaarden van artikel 2? Zal men door de voorgestelde doelgroepenbenadering de rendabiliteit van de huidige aanbieders nog verder kunnen garanderen na de inwerkingtreding van dit decreet?

Artikel 6

1. *de organisatie organiseert zelf de vakantie voor doelgroepen;*

3. *de organisatie organiseert ofwel per jaar minimum 2 vakanties van elk minimum 5 dagen in binnen- en /of buitenland met een minimum van 70 verschillende deelnemers in totaal ofwel per jaar minimum 1 vakantie van minimum 7 dagen in binnen- en /of buitenland met een minimum van 100 verschillende deelnemers;*

- In punten 1 en 3 organiseren de organisaties vakanties waardoor men hier in het toepassingsgebied van zowel de reisbureauwet (bevoegdheid op Vlaams niveau) als dit van de reiscontractenwet (bevoegdheid op federaal niveau) terecht komt. Men zou dit kunnen oplossen door de organisaties die erkend worden volgens de toepassingen van het “Toerisme voor Allen” – decreet vrij te stellen van de vergunningsplicht inzake reisbureaus. Een ander probleem is het toepassingsgebied van de reiscontractenwet. Aan de consumentenbeschermingswet voldoen zou niet zo zeer problematisch zijn voor “Toerisme voor Allen” organisaties. De verplichting om zich te verzekeren tegen mogelijk financieel onvermogen daarentegen zal wel problemen geven.
- Verder kan het niet voldoende benadrukt worden dat de ‘organisaties’ die in het kader van dit decreet reizen organiseren een grote verantwoordelijkheid dragen ingevolge de toepassing van de reiscontractenwet. De vraag kan gesteld worden hoe wenselijk het is dat de Vlaamse overheid kleine organisaties, die voornamelijk vrijwilligerswerk verrichten,

financieel helpt om een entiteit te ontwikkelen die deze vrijwilligers opzadelt met een zware persoonlijke aansprakelijkheid. In veel gevallen zullen deze vrijwilligers niet beseffen welk risico zij oplopen.

Artikel 7

In volgende kosten zou men financiële ondersteuning kunnen bieden:

5. verzorgings- en begeleidingskosten

Artikel 8

*De private rechtspersonen die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en een ondersteuning bewerkstelligen van het management van **minimum 4 vergunde verblijven** “Toerisme voor allen” met een minimum capaciteit van elk 60 personen kunnen erkend worden als ondersteuningspunt “Toerisme voor allen”.*

- Met een minimum van 4 aangesloten verblijven bestaat de kans dat de haalbaarheid naar knowhow en management niet kan worden gegarandeerd. De Raad stelt bijgevolg voor om het minimum aantal verblijven op te trekken tot 10.

Artikel 9

*Voor de uitvoering van de beheersovereenkomst krijgen de erkende rechtspersonen een financiële steun van maximaal 40 % van de **werkings- en realisatiekosten**. Enkel de kosten die niet door een andere Vlaamse overheid of instelling worden betoelaagd komen in aanmerking.*

- Er dient duidelijk in de uitvoeringsbesluiten te worden vermeld dat personeelskosten geen onderdeel kunnen zijn van de werkings- en realisatiekosten. Aan de 40 % subsidie kan ook een maximumbedrag worden opgelegd zodoende dat er voor de verschillende maatregelen voldoende subsidies beschikbaar zijn.

Artikel 10

*Voor alle in dit decreet vermelde aangelegenheden wordt **Toerisme Vlaanderen** bevoegd voor de uitvoering van volgende kerntaken. Voor zover er een beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid wordt opgesteld bevat deze een apart luik “Toerisme voor allen”.*

- Toerisme Vlaanderen wordt bevoegd voor de uitvoering van de kerntaken. Voor wat het jeugdtoerisme bijvoorbeeld betreft is een multidisciplinaire werking nodig.

4. *het realiseren van eigen investeringen inzake toerisme voor allen;*

- Is dit haalbaar en nog wenselijk? In welke mate heeft Toerisme Vlaanderen dit in het verleden kunnen realiseren?

Artikel 13

*Met een **geldboete van 100 tot 200 euro** wordt gestraft hij die wederrechtelijk houder is van een vergunning, erkenning, labeling, beschermde benaming. Bij herhaling wordt het bedrag verdubbeld.*

- Deze geldboetes zijn te laag en niet in verhouding tot de mogelijke misdrijven.

Artikel 15

§ 1. -De rechtspersonen, die onder toepassing vallen van het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, leggen uiterlijk 3 maand na de inwerkingtreding van dit decreet een lijst neer van aangesloten vzw's ter publicatie in de bijlage van het Belgisch Staatsblad. De lijst vermeldt de aangesloten vzw's en de adressen van de verblijven die deze vzw's in exploitatie hebben.

- Telkens een nieuwe vzw toetreedt of spontaan ophoudt te bestaan moet dit gemeld worden aan het Staatsblad, maar ook aan de ondersteuningspunten "Toerisme voor Allen". De administratie moet de zorg dragen voor een actueel overzicht van vergunde organisaties en verblijven.

§ 2. De verblijven geëxploiteerd door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen die niet onder de toepassing van het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vallen laten zich binnen de zes maanden bij aangetekend schrijven registreren bij Toerisme Vlaanderen. Zij dienen aan te tonen dat zij de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en voldoen aan de in het kampeerrepertorium vermelde minimum kwaliteits-, hygiëne- en brandveiligheidsnormen.

- De registratie mag niet éénmalig zijn maar moet opgevolgd worden en geactualiseerd blijven.

2.3.1. Taalkundige- en detailopmerkingen op het voorontwerp van decreet

Artikel 3

De "~~Toerisme voor allen~~" openluchtrecreatieve verblijven moeten eerst aan de toepassingen van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 voldoen alvorens zij een vergunning Toerisme voor allen kunnen aanvragen.

- Het kunnen geen "Toerisme voor Allen" openluchtrecreatieve verblijven zijn alvorens de vergunning "Toerisme voor Allen" te hebben bekomen.

Artikel 6

1. de organisatie organiseert zelf de vakantie voor **personen die in armoede leven** (i.p.v. doelgroepen)
 4. de deelnemers moeten **behoren tot** (i.p.v. woonachtig zijn in) de Vlaamse Gemeenschap
- De Vlaamse Gemeenschap is geen territorium, bijgevolg kan men er niet in woonachtig zijn (deze informatie werd bevestigd door de Cel Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap).

§2: voor minimum 150 **verschillende** deelnemers

Artikel 8:

Dit ondersteuningspunt dient een meerwaarde te leveren voor de werking van de aangesloten verblijven door minimum volgend takenpakket te bieden:

8. eventuele maatregelen in het kader van het internationaal toerisme

minimum en eventueel gaan moeilijk samen.

Tweede alinea:

-de erkende 'rechtspersonen' vervangen door de erkende 'ondersteuningspunten'

-“Enkel de kosten die niet door een andere Vlaamse overheid of instelling worden betaald komen in aanmerking” (dit komt ook al aan bod in de vijfde alinea, dus overbodig)

Artikel 9

Een in artikel 8 erkende rechtspersoon die een beheersovereenkomst afsloot en minimaal 10 aangesloten verblijven vertegenwoordigt kan onder dezelfde voorwaarden een financiële ondersteuning genieten voor twee coördinatoren.

Artikel 10

6. *erkenning en controle van de in artikel 7 ~~en 10~~ (?) vermelde verenigingen*

Artikel 15

§ 2. De verblijven geëxploiteerd door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen die niet onder de toepassing van het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vallen laten zich binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet, bij aangetekend schrijven registreren bij Toerisme Vlaanderen.

De rechtspersonen of hun rechtsopvolgers die in het kader van het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, investeringssubsidies kregen, zijn ertoe gehouden deze infrastructuren verder te exploiteren op straffe van terugvordering van het aantal dertigsten niet geëxploiteerde jaren.

2.4. Opmerkingen van de Raad op de memorie van toelichting

De schuingedrukte teksten zijn passages uit de memorie van toelichting

Blz. 6

“Ook het internationaal jeugdtoerisme en schoolvakanties verdienen vanuit marketingoogpunt bijzondere aandacht. De plaatsen waar men deelnam aan vakantiekolonies, sportkampen of taalstages, wenst men later vaak opnieuw te bezoeken.

Daarom is een opwaardering en permanente ondersteuning van de logiesinfrastructuur, die zich richt op de markt van het individueel internationaal jeugdtoerisme, noodzakelijk. Volgende acties worden mogelijk met betrekking tot jeugdtoerisme:

***-reserveringscentrale voor jeugdtoerisme:** onderzoek van de (financiële) mogelijkheden.”*

- De Raad verwijst hier naar zijn advies m.b.t. het Masterplan voor de kampeersector¹¹ waarin hij duidelijk stelt dat de oprichting van sectorale logiesreserveringscentrales niet wenselijk en bovendien niet realistisch is.

Blz. 9

c) *Voor de juiste definitie van personen die in armoede leven wordt verwezen naar het armoededecreet.*

- Het is juridisch niet mogelijk om te verwijzen naar een decreet dat nog niet in werking is getreden. Beter is te verwijzen naar de algemeen aanvaarde wetenschappelijke definitie van prof. Vranken terug te vinden in het Jaarboek Vranken 1998, p. 33: "Armoede is een netwerk van sociale uitsluitingen dat zich uitstrekt over meerdere gebieden van het individuele en collectieve bestaan. Het scheidt de armen van de algemeen aanvaarde leefpatronen van de samenleving. Deze kloof kunnen ze niet op eigen kracht overbruggen."

2.4.1. Taalkundige- en detailopmerkingen op de memorie van toelichting

Blz. 9

Artikel 3:

"Het is niet de bedoeling jeugdlokalen of verblijven die slechts occasioneel gedurende een beperkte periode van minder dan 20 dagen per jaar verhuren te vatten onder deze regelgeving."

- Op blz. 5 spreekt men over een periode van minder dan 1 maand per jaar.

Artikel 4:

... centra voor ~~volwassen~~ gezinnen.

Blz. 10

4. Bij een "Toerisme voor Allen"-politiek is toegankelijkheid een belangrijke doelstelling.

Blz. 11

Artikel 7:

... rechtstreeks ten goede met name **maximum** 75 % ondersteuning van ...

Artikel 9:

In functie van het aantal aangesloten **verblijven** (i.p.v. verenigingen) kan er ondersteuning verkregen worden voor 1 of twee coördinatoren.

¹¹ Advies m.b.t. het Masterplan voor de kampeersector, december 2001, VRTADV-01.07, p.17.

3. Besluit

3.1. Slotbeschouwingen

De Vlaamse Raad voor het Toerisme vindt het goed dat volgende zaken in het nieuw beleid “Toerisme voor Allen” worden opgenomen:

- Er wordt tegemoetgekomen aan artikel 24 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens¹²;
- De spanning tussen de sociaal toeristische centra en de commerciële centra wegvalt;
- Er niet langer koepels of verenigingen worden erkend maar wel verblijven;
- Er ook oog is voor het management via de ondersteuningspunten.

De Raad stelt zich wel de vraag of men over voldoende operationele mogelijkheden beschikt om de beoogde doelstellingen van de “Toerisme voor Allen” te halen.

De Raad stelt verder vast dat een duidelijk zicht van de financiële consequenties van het decreet in de vorm zoals die nu is uitgewerkt, ontbreekt.

De Vlaamse Raad voor het Toerisme stelt verder ook nog vast dat hij onvoldoende tijd heeft gekregen om het Projectplan Sociaal Toerisme in haar totaliteit te evalueren.

De Raad dringt er bij de minister op aan om bij de adviesvraag over de uitvoeringsbesluiten inzake “Toerisme voor Allen” de gebruikelijke termijn van 3 maanden te hanteren en aan de leden van de Raad zonder enige vertraging de nodige documenten te willen bezorgen.

3.2. Advies

De Vlaamse Raad voor het Toerisme geeft gunstig advies op het voorontwerp van decreet houdende vergunning van verblijven en erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen” mits er rekening gehouden wordt met de door hem geformuleerde opmerkingen en aanvullingen.

Namens de Vlaamse Raad voor het Toerisme
Brussel, 20 februari 2002

Fernand Peuteman
Voorzitter

Stéphanie Vincke
Secretaris

¹² Een ieder heeft recht op rust en op eigen vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd, en op periodieke vakanties met behoud van loon.

KINDEFFECTRAPPORT

KINDEFFECTRAPPORT
bij voorontwerp van decreet ‘Toerisme voor Allen’

1) Algemene omschrijving van het ontwerp van decreet

Van wie komt de beleidsmaatregel? Voor wie is de beleidsmaatregel bedoeld? Is het een maatregel van algemeen nut of is hij gericht op een specifieke doelgroep? In het laatste geval omschrijf de doelgroep. Omschrijf de maatregel. Wat is de achterliggende gedachtegang? Welke problematiek wordt er behandeld?

- Voorontwerp van decreet houdende vergunning van verblijven en erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen”.
- Een voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme
- Het beleidsplan 2001-2004 van minister Landuyt voorziet de introductie van het nieuwe idee “Toerisme voor Allen”. Dit leidt naar een tweetal groepen van aanbevelingen, die verwerkt werden in dit ontwerp van decreet:

š *ondersteuning van de vakantiebeleving voor specifieke doelgroepen in onze samenleving.*
(de doelgroepengerichte benadering);

š *maatregelen om een structurele werking “Toerisme voor Allen” mogelijk te maken.*
(de organisatorische benadering).

- Men wil vooral de decretale ondersteuning van vakantie voor volgende vier doelgroepen:

- *personen die in armoede leven*

In een tijd van hoogconjunctuur moet sociaal toerisme opnieuw aandacht hebben voor de minst bedeelden in onze samenleving. Toerisme mag hier niet gezien worden als een vorm van welzijnszorg, maar als een middel om de vakantiebeleving toegankelijk te maken voor allen die dit wensen. Toerisme betekent hier emancipatie, integratie en cultuurbeleving. Het “Toerisme voor Allen”-idee primeert dan ook zonder evenwel de personen die in armoede leven in een niche-markt te duwen. Hoofddoel is ze op termijn te integreren in de totale vakantiebeleving.

Het afbakenen van de doelgroep is theoretisch eenvoudig, in de praktijk blijken vaak de personen die het financieel moeilijk hebben ook sociaal het meest geïsoleerd te zijn. Rechtstreekse benadering kan enkel via organisaties die zich in het werkveld bezig houden met het organiseren van vakanties voor deze doelgroep. Via deze verenigingen dienen er structurele middelen beschikbaar gesteld te worden voor vakanties, zowel voor kinderen en jongeren als voor gezinnen. Groepsvakanties blijven hierbij een belangrijk middel: zo maakt men het niet alleen financieel mogelijk, maar biedt men ook de gelegenheid om te leren ‘hoe’ men op vakantie gaat. Belangrijke uitdaging naar de toekomst toe blijft dan wel deze mensen ook individueel aan het vakantiegebeuren te laten deelnemen.

Volgende initiatieven worden voorgesteld:

1. Ter beschikking stellen van voldoende financiële middelen om de vakantie voor personen die in armoede leven betaalbaar te maken.
2. Kader creëren voor het ondersteunen van de organisaties die zich met personen die in armoede leven bezig houden.

De Vlaamse overheid voorziet in volgende initiatieven:

1. een steun- en aanspreekpunt voor deze opstaporganisaties waar ze met allerlei vragen terecht kunnen.
 2. een databank ter ondersteuning van deze opstaporganisaties;
 3. een overlegplatform ter sturing en evaluatie van de genomen initiatieven;
 4. het opstellen van een reglementair kader.
- *personen met een handicap*

Initiatieven voor personen met een handicap worden genomen vanuit een totaalvisie 'toegankelijkheid' en concentreren zich in belangrijke mate op de kwaliteit van de verblijfsinfrastructuur.

Het uitgangspunt is de demografische evolutie van onze samenleving: de veroudering van de bevolking vereist een aangepaste toeristische infrastructuur, die vaak vergelijkbaar is met aanpassingen ter verbetering van de toegankelijkheid voor personen met een handicap.

De problematiek van toegankelijkheid wordt volgens aard van handicap in vier prioritaire doelgroepen opgesplitst:

1. toegankelijkheid voor personen met een motorische handicap;
2. toegankelijkheid voor gehoorgestoorden;
3. toegankelijkheid voor slechthorenden;
4. toegankelijkheid voor personen met een allergie of astma.

Er wordt geen financiële ondersteuning van de gehandicapte persoon voorzien maar wel volgende initiatieven:

- Š projectfinanciering van infrastructuurverbeteringen teneinde de toegankelijkheid van de accommodatie te bevorderen, zowel in de sociale centra als in het reguliere toeristische circuit (realisatie vanaf 2000 – 2001);
- Š oprichten van een infrastructuur-infopunt: vaak is de wil tot investeren aanwezig, maar ontbreekt de expertise met betrekking tot de toegankelijkheidsproblematiek. Uitbaters van logies en andere verblijfsaccommodaties kunnen bij dit infopunt terecht voor informatie over toegankelijkheidsnormen, over nieuwe materialen en nieuwe vormen van dienstverlening;
- Š toekennen van een label toegankelijkheid; wie investeringen doet, wenst hiervan ook de vruchten te plukken. Via labeling kan een duidelijke promotie naar de doelgroepen worden opgezet;
- Š sensibilisering van de logiesector en vorming van exploitanten; dit is een belangrijk onderdeel van het actieplan toegankelijkheid. Vaak kunnen vele tekortkomingen verholpen worden door tussenkomst van vriendelijk personeel of een begrijpende exploitant; (vanaf 2001)

š' organisatie van een "Infopunt Toegankelijk Reizen": de organisatie van een vakantie voor personen met een handicap is vaak maatwerk, elke persoon kent het best zijn of haar beperkingen. Duidelijke informatieverstrekking over de vakantiebestemming, de logiesaccommodatie, de transportmogelijkheden is dan ook noodzakelijk (vanaf maart 2002).

Naast het feit dat wordt verondersteld dat alle centra voor sociaal toerisme op termijn basistoegankelijk moeten zijn, wordt aanbevolen bepaalde centra vollediger uit te rusten voor bepaalde toegankelijkheidsdoelgroepen (vb. verblijf van groepen van personen met een handicap, verblijf van (licht) mentaal gehandicapten, enz...). Bij de centra wordt er van uitgegaan dat toegankelijkheid een basisdoelstelling van de activiteit is.

- *kinderen en jongeren*

Jeugdtoerisme is binnen "Toerisme voor Allen" een volwaardige doelgroep. Vele initiatieven die betrekking hebben op jeugdtoerisme verdienen dan ook ondersteuning. Het toeristisch beleid in deze context spreekt over jeugdtoerisme als 'het vakantie nemen, en verplaatsen, van kinderen en jongeren tussen 0 en 26 jaar(met inbegrip van hun begeleiders), en dit zowel individueel als in gezinsverband of (georganiseerd) groepsverband'.

1. *Het jeugdwerk als onderdeel van het jeugdtoerisme:*

De vorming, met name de ondersteuning en begeleiding van kinderen en jongeren – gegroepeerd in jeugdorganisaties - hoort thuis bij de materies die men in Vlaanderen als jeugdwerk catalogeert.

Voor dit jeugdwerk moet er binnen het jeugdtoerisme voldoende "ruimte" gegarandeerd worden. Daarom wordt er tussen de ministers van Toerisme en van Jeugd een charter uitgewerkt dat initiatieven op dit vlak dient te stimuleren. Hierbij richt de toeristische overheid zich op de invulling van de infrastructuur-, labelingnoden en een doelgerichte promotie terwijl de sector jeugdwerk zich richt op het vormende aspect.

Jeugdcharter

A. Voldoende capaciteit, diversiteit en basiskwaliteit aan jeugdtoeristische verblijven:

De diversiteit in infrastructuur dient globaal tegemoet te komen aan alle activiteitensorten die de vele jeugdwerksoorten ontplooiën. Hierbij moet het gehele gamma, van niet-ingerichte basisinfrastructuur tot comfortabele centra, vertegenwoordigd zijn, in verhouding tot de vraag.

Uitgangspunt is het aanbieden van jeugdverblijf - infrastructuur met een bepaalde basiskwaliteit op gebied van onder andere hygiëne maar die tevens voldoende waarborgen biedt inzake brandveiligheid. Ook labelen en bescherming van de benaming jeugdherberg komen hier aan bod.

Op basis van een steeksproefgewijze onderzoek dient een juiste inschatting gemaakt te worden van zowel de actuele toestand en van de verschillende infrastructuurnoden als van de financiële lasten.

B. Subsidie en promotie van de jeugdtoeristische verblijven:

Om initiatieven te ondersteunen en te stimuleren zal een ondersteuningsbeleid moeten gevoerd worden, dat toegankelijk en aangepast is voor alle soorten van initiatiefnemers en uitbatingvormen. Dit beleid zal zeker van financiële maar ook van juridische en promotionele aard zijn. Door het stellen van prioriteiten in het ondersteuningsbeleid moet er ingespeeld worden op de meest acute noden (bijv. de basiskwaliteiten) binnen de sector, in het bijzonder de realisatie van de basiskwaliteit.

De sociale prijsvoering, die jeugdtoerisme en jeugdwerk positief discrimineert, blijft centraal staan. Tegelijk mag evenwel de rentabiliteit van de verblijfsaccommodatie niet in het gedrang komen en wordt rekening gehouden met de stijgende kwaliteitsnormen, de beschikbare middelen en de bezetting geconcentreerd in piekperiodes.

C. Permanente overlegstructuur

Er wordt een overlegplatform jeugd en toerisme opgericht dat onder andere toe moet zien op de uitvoering van het charter.

2. *Het internationaal jeugdtoerisme:*

Deze doelgroep verdient vanuit marketingoogpunt bijzondere aandacht. De plaatsen waar men deelnam aan vakantiekolonies, sportkampen of taalstages, wenst men later vaak opnieuw te bezoeken.

Daarom is een opwaardering en permanente ondersteuning van de logiesinfrastructuur, die zich richt op de markt van het individueel internationaal jeugdtoerisme, noodzakelijk; ook dient er voorzien te worden in een vorm van ondersteuningsplatform.

Actieplan internationaal jeugdtoerisme:

- A. Labeling van het internationaal jeugdtoerisme en bescherming van de benaming jeugdherberg en natuurvriendenhuis.
- B. Goede spreiding van infrastructuur; zo wensen we minimaal één goed gelokaliseerde jeugdherberg in onze historische steden en drie goed gelokaliseerde jeugdherbergen aan zee, daarnaast enkele gethematiseerde jeugdverblijfsinfrastructuren in de landelijke regio's en aanvullende jeugdverblijven in grote historische steden.).
- C. Acties op het promotionele vlak via de ondersteuning van nieuwe communicatietechnieken zoals een reservatiesysteem via internet, ontwerpen van een specifieke website, eigentijdse werfbrochure, leveren van productinformatie en het voeren van bestemmingspromotie in gerenommeerde jeugdguiden.
- D. Acties op het vlak van de productontwikkeling: goedkope vakanties, aanbieden van pakketten voor touroperators gericht op jeugdvakanties, proefprojecten in samenwerking met derden organisaties (vb. avontuurlijke vakanties).
- E. Reserveringscentrale voor jeugdtoerisme.

- *gezinnen, senioren en socio-culturele groepen*

De groep van Vlamingen die vandaag nog niet toe zijn aan vakantiebeleving buitenhuis bevat ongetwijfeld ook heel wat gezinnen en senioren.

De financiële drempel is één van de belangrijkste redenen waarom deze gezinnen geen vakanties kunnen nemen.

Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat het goedkopere dagtoerisme een alternatief kan betekenen voor een duurdere vakantie buitenshuis. Om die reden zal blijvend aandacht besteed worden aan de kwalitatieve uitbouw van een aantal recreatieparken en attractiepunten door lokale en provinciale besturen. Dit aanbod vormt een belangrijke schakel in de uitbouw van een “*Toerisme voor Allen*”-idee.

Het is niet te loochenen dat grote ledenorganisaties, zoals vakorganisaties, ziekenfondsen maar ook andere vrijetijdsorganisaties een sterke rol kunnen spelen om de participatie van deze gezinnen en senioren te verhogen. Daarom ook moeten deze organisaties voldoende armslag krijgen om het “*Toerisme voor Allen*”-idee te versterken. Het bestaand patrimonium en de actuele know-how mag niet verloren gaan. Bestaande vakantiecentra dienen blijvend een rol te spelen bij het democratiseren van het vakantiegebeuren.

Daarenboven dienen de vormende activiteiten van vrijetijdsorganisaties die dagtoerisme op duurzame wijze organiseren, ondersteund te worden.

De kwaliteit en de performantie van bestaande vakantiecentra moet op punt blijven staan zodat ze ook in de toekomst een aantrekkelijk verblijf zijn voor grote groepen gezinnen en senioren, maar ook voor individueel reizende personen. Ze kunnen daarenboven het ideale vakantieverblijf worden voor de personen die reeds via de eerder genoemde opstaporganisaties hun eerste vakantie-ervaringen opdeden.

Binnen de bestaande sector van het sociaal toerisme zien we vaak gezinnen, senioren en socio-culturele groepen die bewust kiezen voor een vakantie in een niet-consumptieve sfeer ofwel kiezen voor een groepsvakantie. De tijd waarbij de overheid dit gebeuren volledig betoelaagde, lijkt voorbij.

Teneinde een elementair kader van dergelijke ‘niet-commerciële infrastructuur’ over te houden, wordt aanbevolen hier enkel ondersteuning te bieden in de vorm van een (familie-, groeps-, kindvriendelijk-) kwaliteitslabel en de themagebonden activiteit gericht te subsidiëren.

2) Analyse van de effecten op kinderen

- a) **Werd bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, expliciet, rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind? Motiveer uw antwoord.**

œ Ja Nee

Er werd wel rekening gehouden met de ‘Universele Verklaring van de Rechten van de Mens’: Artikel 4: “Eenieder heeft recht op rust en op eigen vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd, en op periodieke vakanties met behoud van loon.”

- b) **Welke domeinen worden door de beslissing beïnvloed? Wat zijn de te verwachten effecten voor kinderen op die domeinen? Wat is het verschil met de effecten op volwassenen? Motiveer uw antwoord.**

■ Gezin

Door het aanbieden van vakantiemogelijkheden aan personen die in armoede leven, krijgen gezinnen een kans om mee te participeren in de vakantiebeleving. Dit komt de gezinssfeer ongetwijfeld ten goede omdat men dan met elkaar leert omgaan in een 'stressvrije' omgeving. Het is voor kinderen ook belangrijk om hun ouders zorgeloos en ontspannen te ervaren.

Door aandacht te hebben voor goedkoop dagtoerisme/dagrecreatie, zijn gezinsuitstappen ook mogelijk voor gezinnen die het financieel moeilijk hebben. Dit resulteert opnieuw in een positievere gezinssituatie.

Het stigma van (kans)arme zal sneller verdwijnen wanneer iedereen de mogelijkheden krijgt om op vakantie te gaan. Dit bevordert de integratie.

Deze integratie zal ook door andere stimulansen bevorderd worden (vb.zee- en bosklassen)

Kindvriendelijke projecten zullen steeds gestimuleerd en ondersteund worden.

■ Huisvesting

Garantie van een kwalitatieve huisvesting tijdens de vakantieperiode. Er wordt extra aandacht besteed, zeker bij jeugdlogies, aan brandveiligheid en hygiëne.

■ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

Het aanbieden van goedkoop dagtoerisme en recreatiemogelijkheden maakt het voor meer mensen mogelijk om hun vrije tijd aangenaam en actief door te brengen.

Voor de ontwikkeling van een kind is het erg belangrijk bepaalde vaardigheden en interesses aan te moedigen. Het is een efficiënte doch minder 'dwingende' aanpak wanneer dit in de vorm van spel en sport kan gerealiseerd worden.

In vakantiecentra zal ook de sport- en spelbeleving bevorderd worden door het subsidiëren van animatie en het aanmoedigen van kindvriendelijke initiatieven.

■ Gezondheid en welzijn

Voor de geestelijke gezondheid is ontspanning noodzakelijk, maar er is ook het aspect van 'er willen bijhoren'.

Voor kinderen is het bijvoorbeeld belangrijk om op de eerste schooldag te kunnen vertellen wat ze tijdens de vakantie hebben beleefd. Isolement dreigt daar waar men aanvoelt niet dezelfde mogelijkheden te hebben als anderen.

■ Mobiliteit

Het stimuleren van initiatieven die de toegankelijkheid van andersvaliden (motorisch, visueel, auditief, astma/allergisch) bevorderen, verhoogt de mobiliteit van deze doelgroep gedurende hun vakantieverblijf. Zowel naar senioren toe (vb. moeilijker te been, slechtziend, slechthorend...) als voor gezinnen (vb moeder met kindervagen) zullen deze initiatieven voor een stijgende mobiliteit zorgen in de toeristische accommodatie.

Er zullen onderhandelingen met De Lijn en de NMBS plaatsvinden om voor kansarmen een lagere prijssetting te hanteren wanneer zij naar hun vakantiebestemming wensen te gaan met het openbaar vervoer.

■ Onderwijs

Betere promotie en productontwikkeling naar scholen toe wat o.a. zee-, bos-, en plattelandsklassen betreft. Deze schooluitstappen moeten voor iedereen mogelijk gemaakt worden omdat dit de integratie bevordert.

■ Milieu

Themagebonden projecten zoals 'duurzaam toerisme' en 'milieuvriendelijke energiebronnen' kunnen gesubsidieerd worden.

■ Andere: Toerisme

Onder het motto van 'Toerisme voor Allen' tracht dit voorontwerp van decreet een regelgeving uit te werken die de vakantieparticipatie van de Vlamingen vergroot. Vooral de doelgroepen die bepaalde drempels (financiële sociale, fysieke...) ervaren om op vakantie te gaan, moeten specifiek ondersteund worden.

Kinderen en jongeren worden als een belangrijke doelgroep gedefinieerd die men echter niet als één homogene groep mag beschouwen. Daarom zal onderscheid gemaakt worden tussen kinderen en jongeren i.f.v. het bivakgebeuren, kinderen en jongeren die in armoede leven en andersvaliden.

š Jeugdlogies: Algemeen gesteld zullen de nodige inspanningen geleverd worden om in alle jeugdlogies een basis aan kwaliteit, hygiëne en brandveiligheid te garanderen. Dit resulteert dus in veilige en kwalitatieve vakanties.

š Kansarme kinderen en jongeren: In het voorontwerp van decreet worden ook initiatieven uitgewerkt met betrekking tot de organisatie van vakantie voor personen die in armoede leven. Deze nieuwe doelgroep omvat ook een groot aandeel kinderen en jongeren die in de toekomst hopelijk meer kansen krijgen om ook deel te nemen aan het vakantiegebeuren. Praktijkervaring van vrijwilligers benadrukt het belang van een vakantie-ervaring voor kinderen en jongeren uit (kans)arme gezinnen. Het uitwisselen van ervaringen en verhalen, bijvoorbeeld op school, is erg belangrijk in het integratieproces en vermijdt een isolement ten opzichte van leeftijdsgenoten.

š Toegankelijkheid voor andersvaliden: Een ander belangrijk aandachtspunt vormt de toegankelijkheid. In de toekomst wil men streven naar een minimum basistoegankelijkheid van alle logiesvormen. De noodzaak aan toegankelijke accommodatie moet duidelijk gecommuniceerd worden binnen de hele toeristische sector (verschillende logiesvormen, horeca, recreatiedomeinen, pretparken...). Dit komt uiteraard ook ten goede van alle jongeren met een bepaalde handicap (motorisch, visueel, auditief...).

Kindvriendelijke initiatieven zullen aangemoedigd en ondersteund worden.

c) Zijn de vier basisbeginselen van het Verdrag, zoals hieronder vermeld, van toepassing op het voorontwerp van decreet?

Zo ja, omcirkel het cijfer (1=zeer weinig; 5=zeer veel).

Zo nee, omcirkel NVT.

Motiveer uw antwoord.

1. Het hoger belang van het kind.

- algemeen: 1----2----3----4----5---NVT

- gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ouders: 1----2----3----4----5---NVT

- verantwoordelijkheid van de overheid: 1----2----3----4----5---NVT

- verantwoordelijkheid van het kind zelf: 1----2----3----4----5---NVT

Kinderen en jongeren worden als een belangrijke doelgroep gezien en de overheid zal een aantal specifieke taken (o.a. subsidie) dienen te vervullen om alle voorgestelde maatregelen succesvol te implementeren

2. Het recht van het kind op non-discriminatie.

- algemeen: 1----2----3----4----5---NVT

- eerbiediging van de rechten van het kind, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn ouder of wettige voogd: 1----2----3----4----5---NVT

- verplichting van de overheid om alle passende maatregelen te nemen om het kind te beschermen tegen alle vormen van discriminatie: 1----2----3----4----5---NVT

- de minderjarigheid van het kind geeft zelf aanleiding tot ongeoorloofde discriminatie bij de toepassing van het voorontwerp van decreet : 1----2----3----4----5---NVT

Het principe van 'Toerisme voor Allen' is per definitie niet-discriminerend. Toch houdt dit voorontwerp een zekere beperking in aangezien het enkel geldig is voor wie woonachtig is in het Nederlands taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofstad. Dit kunnen ook allochtonen zijn. Binnen het bevoegde beleidsdomein van toerisme worden een reeks maatregelen genomen om uitsluiting van vakantieparticipatie te voorkomen.

3. Het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling.

- algemeen: 1----2----**3**----4----5---NVT
- verplichting van de overheid om het kind te beschermen tegen mishandeling door de ouders of door degenen die de verantwoordelijkheid dragen voor de zorg van het kind: 1----2----3----4----5---**NVT**
- verplichting van de overheid om de nodige preventieve en curatieve maatregelen te nemen tegen kindermishandeling: 1----2----3----4----5---**NVT**
- recht op een behoorlijke levensstandaard: 1----2----3----4----5---**NVT**

In onze huidige samenleving maken vakantie en ontspanning deel uit van het dagelijkse leven. Bevorderen van vakantiebeleving draagt dus bij tot een kwalitatiever leven.

4. Het recht van het kind op participatie.

- algemeen: 1----2----3----4----**5**---NVT
- recht van het kind om zijn mening te kennen te geven in alle aangelegenheden die het kind betreffen: 1----2----3----4----5---**NVT**
- verplichting van de overheid om ervoor te zorgen dat aan de mening van het kind 'in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid' passend belang wordt gehecht : 1----2----**3**----4----5---NVT
- recht op toegang tot passende informatie : 1----2----3----**4**----5---NVT
- recht op vereniging : 1----2----3----4----**5**---NVT
- recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst: 1----2----3----4----5---**NVT**

'Toerisme voor Allen' omvat ook het recht tot vakantieparticipatie van het kind. Overleg met verschillende jeugdinstanties wordt als belangrijk beschouwd. Door de oprichting van het 'Steunpunt Vakantieparticipatie' wordt de communicatie met personen die in armoede leven bevorderd. Ook voor informatie over toegankelijkheid van de toeristische sector wordt een steunpunt opgericht.

Algemene promotie is een kerntaak van Toerisme Vlaanderen en de ondersteuningspunten.

Groepstoerisme vormt een belangrijk aandeel binnen het 'Toerisme voor Allen' dus recht op vereniging is zeker gegarandeerd.

In de beleidsbrief 2002 staat ook gepland om een servicepunt 'jeugd' uit te werken binnen Toerisme Vlaanderen. Dit zal aanleiding geven tot een betere ondersteuning van het vakantiegebeuren in de jeugdsector.

- d) **Hoe werden deze gegevens verzameld? Kruis uw antwoord aan en motiveer het.**
Voeg zo mogelijk een kopie van de standpunten, artikels en uittreksels uit onderzoeken als bijlage toe en/ of vermeld heel duidelijk de gegevens van de geraadpleegde documentatie.

œ algemene kennis (parate kennis, media, ...)

■ raadpleging adviesorganen:

*Vlaamse adviesraad voor Toerisme
 (contact met Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap zal eerder informatief zijn)*

■ op basis van onderzoeksgegevens

- *Positionering Sociaal Jeugd- en Volwassenentoeisme, Ernst & Young (1996)*
- *projectplan rapport , Toerisme Vlaanderen (2001)*
- *rapport jeugdtoerisme, Toerisme Vlaanderen (2001)*

œ inbreng middenveld: Kinderrechtencoalitie, ...

.....

œ raadpleging Kinderrechtencommissariaat

.....

■ enquête onder kinderen en jongeren (via onderwijs, jeugdwerk, ...)

Om de noden vanuit de jeugdsector zelf te detecteren heeft het WES (West-Vlaams Economisch Studiebureau) in opdracht van Toerisme Vlaanderen 19 jeugdorganisaties bevraagd. Daaruit bleek de nood aan bewaren van capaciteit en diversiteit van het logiesaanbod. Vooral de beschikbaarheid van goedkope bivakhuizen met zelfkookmogelijkheden die toch voldoende brandveiligheid en hygiëne bieden, blijkt een belangrijke vraag.

œ via het aanspreekpunt Kinderrechten van de functioneel bevoegde administratie of instelling

oe andere

.....

3) Evaluatie effecten

- a) **Werden alternatieve beleidsvoornemens overwogen?
 Motiveer uw antwoord.**

oe Ja Nee

Wat de maatregelen met betrekking tot kinderen en jongeren betreft, bestond reeds vroeg een consensus tussen de verschillende partijen die betrokken werden bij het uitzetten van de nieuwe beleidslijnen.

- b) **Gaf dit kindeffectrapport aanleiding tot een duidelijk aanwijsbare aanpassing van het voorontwerp van decreet? Motiveer uw antwoord.**

oe Ja oe Nee Niet bekend.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 werd de verplichting ingevoerd een kindeffectrapport op te maken voor alle Vlaamse bevoegdheden. Het uitzetten van de beleidslijnen die onderwerp zijn van het voorontwerp van decreet 'Toerisme voor Allen' werd reeds in 2000 gestart. Bovendien werd de methodologie van het KER slechts verkregen na het finaliseren van de eerste versie van het voorontwerp van decreet. Toch kan men stellen dat duidelijk rekening gehouden werd met de kinderrechten aangezien jeugdtoerisme een belangrijke doelgroep vormt in het voorontwerp van decreet.

4) Varia

Zijn er overwegingen die hebben meegespeeld bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, maar die nog niet aan bod zijn gekomen in dit kindeffectrapport? Zo ja, welke?

Voor een volledig overzicht van gedachtegang en beleidslijnen, zie document in bijlage: 'Europese Ministeriële Conferentie "Toerisme voor Allen", Brugge – juli 2001'

5) Evaluatie werkwijze

- a) **Welke moeilijkheden ondervond u bij de opmaak van het kindeffectrapport?**

Aangezien het voorontwerp van decreet algemeen voor vakantieverblijven en organisaties werd opgesteld, is het niet altijd eenvoudig om hieruit de maatregelen en effecten voor kinderen en jongeren te filteren.

b) Welke suggesties hebt u om het kindeffectrapport gebruiksvriendelijker te maken?

Nihil

6) **Beleidsconclusie**

Welke voorstellen hebt u op basis van het gemaakte kindeffectrapport voor het beleid?

Men moet alle mogelijke maatregelen treffen om een kwalitatieve vakantiebeleving mogelijk te maken voor iedereen die woonachtig is in het Nederlands taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofstad, inclusief kinderen en jongeren

7) **Contactpersoon**

Bij wie kan meer informatie verkregen worden over het opgemaakte kindeffectrapport (naam, administratieve entiteit, telefoon, e-mail)?

(Het is belangrijk om hier de naam op te geven van de persoon op de administratie die het dossier in concreto behandelt. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de politieke eindverantwoordelijkheid voor het indienen van het ontwerp van decreet en het kindeffectrapport in kwestie bij het Vlaams Parlement bij de regering en de bevoegde minister ligt.)

Luc Gobin

Toerisme Vlaanderen

Tel: 02-504 03 18

E-mail: luc.gobin@toerismevlaanderen.be

Katrien Mampaey

Toerisme Vlaanderen

Tel: 02-504 04 29

E-mail: katrien.mampaey@toerismevlaanderen.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.288/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 april 2002 door de Vlaamse Minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen in het kader van «Toerisme voor Allen»", heeft op 9 juli 2002 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet voorziet in een vergunnings- en erkenningsregeling voor verblijven en organisaties die zich bezighouden met het bevorderen van "Toerisme voor Allen". Onder die laatste term moeten, blijkens artikel 2 van het ontwerp, een niet-commercieel toerisme en een niet-commerciële recreatie worden verstaan, met specifieke kenmerken inzake de beoogde doelgroep, de aangeboden beleving van het toerisme en de politiek van prijszetting.

Artikel 3 voorziet in de mogelijkheid om voor verblijven een vergunning te verkrijgen, welke vergunning het recht geeft om voor die verblijven de benaming en het label "Toerisme voor Allen" (en soortgelijke benamingen en labels) te gebruiken. Artikel 4 stelt de vergunningscriteria vast. Artikel 5 bepaalt dat voor bepaalde initiatieven m.b.t. vergunde verblijven een subsidie kan worden verleend.

De artikelen 6 en 7 hebben betrekking op private rechtspersonen die een rechtstreekse financiële ondersteuning bieden om de vakantie van personen die in armoede leven mogelijk te maken. Artikel 6 bepaalt dat zulke rechtspersonen erkend kunnen worden, onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden. Artikel 7 voorziet in een financiële ondersteuning van de erkende rechtspersonen, voor bepaalde administratieve kosten en voor de kosten van een coördinator.

Artikel 8 bepaalt dat private rechtspersonen die het management van bepaalde vergunde verblijven ondersteunen, door het aanbieden van bepaalde diensten, erkend kunnen worden als ondersteuningspunt "Toerisme voor Allen". Artikel 9 bepaalt dat de erkende ondersteuningspunten een beroep kunnen doen op een financiële ondersteuning voor hun werkings- en realisatiekosten en voor de kosten van één of twee coördinatoren, binnen het kader van een overeenkomst die ze met Toerisme Vlaanderen sluiten.

Artikel 10 voorziet in een aanpassing van de taken van Toerisme Vlaanderen aan de bepalingen van het ontwerp.

Artikel 11 regelt het toezicht op de vergunde verblijven en de erkende verenigingen. Artikel 12 bevat bepalingen i.v.m. de weigering, de intrekking en de schorsing van de vergunning of de erkenning, en i.v.m. de terugvordering van subsidies. De artikelen 13 en 14 bevatten strafbepalingen.

De artikelen 15 tot 19 bevatten slotbepalingen (i.h.b. overgangs-, opheffings- en inwerkingtredingsbepalingen).

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP EN HET VLAAMSE GEWEST

2. Blijkens artikel 1 van het ontwerp gaan de stellers van het ontwerp ervan uit dat het ontworpen decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

Het ontwerp heeft inderdaad voornamelijk het toerisme tot voorwerp. Krachtens artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is dit een culturele aangelegenheid, waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn.

De artikelen 6, § 2, en 18, § 2, van het ontwerp voorzien evenwel in een bepaalde afwijking van de vestigingsvoorwaarden die voor reisbureaus gelden. De regeling van zulke vestigingsvoorwaarden behoort tot de bevoegdheid van de gewesten, op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de voormelde bijzondere wet.

De conclusie is dan ook dat het ontwerp zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid regelt.

VORMVEREISTEN

3. Overeenkomstig artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, dient de Vlaamse regering het advies van de

Raad in te winnen over "alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben".

Het voorliggende ontwerp beantwoordt aan die kwalificatie. Uit het dossier blijkt echter niet dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen daarover advies heeft gegeven.

Dat advies dient alsnog ingewonnen te worden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. De tekst van het ontwerp is op legistiek en taalkundig vlak voor verbetering vatbaar. Het is wenselijk dat het ontwerp op dit punt grondig wordt nagekeken.

In de hiernavolgende wetgevingstechnische en formele opmerkingen (opmerkingen 20 tot 44) kan de Raad van State slechts een beperkt aantal suggesties tot verbetering van de kwaliteit van de tekst maken.

5. De artikelen 3 tot 9 bevatten bepalingen i.v.m. vergunningen, erkenningen en subsidies. Die regelingen vertonen onderling een aantal verschillen, bijvoorbeeld i.v.m. de weigering van het gevraagde voordeel, de mogelijkheid tot schorsing, intrekking, terugvordering of niet-uitbetaling van een toegekend voordeel, de mogelijkheid van beroep en de controlemaatregelen.

Niets wijst erop dat al die verschillen berusten op een bewuste keuze. De Raad van State beveelt de stellers van het ontwerp dan ook aan om na te gaan of niet in een bepaalde harmonisatie van de onderscheiden regelingen voorzien kan worden.

Bij dat nazicht zal ook blijken dat sommige bepalingen, die minder duidelijk geformuleerd zijn dan andere, vergelijkbare bepalingen, een betere redactie kunnen krijgen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

6. Gelet op hetgeen werd opgemerkt i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, moet in artikel 1 worden geschreven : "Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid."

Artikel 3

7. In dit artikel (en in de artikelen 4 en 5) is sprake van "verblijven".

De Raad van State vraagt zich af of dat begrip niet nader gedefinieerd zou moeten worden, met name om het te kunnen situeren ten aanzien van de begrippen "logies" (zie het decreet van 20 maart 1984 houdende statuut van de logiesverstreckende bedrijven) en "openluchtrecreatief verblijf" (zie het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven).

8. Anders dan andere artikelen van het ontwerp (zie de artikelen 6, § 1, eerste lid, 8°, en 8, eerste lid, inleidende zin), bevat artikel 3 geen territoriale aanknopingsfactor. Gevraagd naar het toepassingsgebied van artikel 3, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat die bepaling van toepassing is op verblijven die gesitueerd zijn in het Nederlandse taalgebied, of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover het in het laatste geval om "Nederlandstalige verblijven" gaat.

Het zou de rechtszekerheid bevorderen indien deze precisering inzake de ligging van de verblijven zou blijken uit de tekst van paragraaf 1, eerste lid. Gelet op het

criterium gebruikt in artikel 127, § 2, van de Grondwet, dient dan wel bepaald te worden, wat betreft de verblijven gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, dat het gaat om verblijven geëxploiteerd door rechtspersonen die "wegens hun activiteiten" moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 5

9. Volgens paragraaf 1, inleidende zin, kan voor bepaalde initiatieven een subsidie "van maximaal 40 %" verkregen worden. Er wordt echter niet gepreciseerd van welk bedrag 40% gesubsidieerd kan worden.

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat het gaat om 40 % van de "kosten" voor de opgesomde initiatieven. Dit zou met zoveel woorden bepaald moeten worden.

10. Volgens paragraaf 2, eerste en tweede lid, kan het niet-gebruiken van de infrastructuur of het niet in stand houden van een project gedurende een beperkte periode, aanleiding geven tot de terugvordering van de hele subsidie. Een dergelijke regeling staat op gespannen voet met het evenredigheidsbeginsel.

Het zou beter zijn om te voorzien in een terugvordering pro rata van de termijn waarvoor niet aan de vereisten wordt voldaan (vgl. artikel 15, § 2, derde lid).

Artikel 6

11. Volgens paragraaf 1, eerste lid, 3°, kan een private rechtspersoon erkend worden als hij jaarlijks een minimumaantal vakanties organiseert, met een minimumaantal deelnemers. Voorts wordt vereist dat "de deelnemers" afkomstig moeten zijn uit het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

In zoverre het afkomstvereiste zou slaan op alle deelnemers, en het dus verboden zou zijn om ook maar één deelnemer te aanvaarden die niet afkomstig is van het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, lijkt het moeilijk te

verenigen met het gelijkheidsbeginsel; indien het afkomstvereiste daarentegen enkel slaat op het vereiste minimumaantal deelnemers, lijkt er tegen dat vereiste geen bezwaar te zijn.

De tekst zou dus in de laatstbedoelde zin gepreciseerd moeten worden.

12. Paragraaf 2 kan beter worden weggelaten, omdat die bepaling niets toevoegt aan artikel 19 van de wet van 21 april 1965, zoals dat in die wet wordt ingevoegd bij artikel 18, § 2, van het ontworpen decreet.

Artikel 7

13. Zoals paragraaf 2 is geredigeerd, kan niet met zekerheid uitgemaakt worden waarop het maximum van 75 % en het maximum van 12.500 euro betrekking hebben.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat het de bedoeling is dat een subsidie van 75 % verkregen kan worden, met een maximum van 12.500 euro.

Gelet op die toelichting, kan beter geschreven worden : "... kunnen een subsidie verkrijgen voor de kosten van een coördinator die instaat voor de organisatie van de vakanties bedoeld in § 1, eerste lid. De subsidie bedraagt 75 % van de bedoelde kosten, met een maximum van 12.500 euro."

Mutatis mutandis geldt deze opmerking eveneens voor artikel 9, derde lid.

Artikel 9

14. In verband met het vierde lid heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat de subsidie voor twee coördinatoren 75 % van de kosten voor die coördinatoren bedraagt, met een maximum van 25.000 euro.

Gelet op die toelichting, dienen aan het einde van dat lid duidelijkheidshalve de volgende woorden te worden toegevoegd : "met een maximum van 25.000 euro".

Artikel 13

15. Aangezien de overtredingen bedoeld in dit artikel zowel door natuurlijke personen, als door rechtspersonen kunnen worden begaan, verdient het aanbeveling om de woorden "de persoon" te vervangen door de woorden "de natuurlijke persoon of de rechtspersoon".

16. De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat niet zozeer bedoeld wordt de persoon "die wederrechtelijk houder is", maar wel de persoon "die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn".

De tekst kan dan ook beter in die zin gepreciseerd worden.

Artikel 14

17. Het staat niet aan de decreetgever om federale ambtenaren met bepaalde taken te belasten. In het eerste lid moeten de woorden "de personeelsleden van de federale politie" dus weggelaten worden.

18. De in het eerste lid gebruikte uitdrukking "overtredingen van dit decreet" dient gespecificeerd te worden. Met name dient precies aangegeven te worden voor welke bepalingen van het decreet een miskenning als een misdrijf geldt. De stellers van het ontwerp dienen zich daarbij o.m. af te vragen of het wel nodig is de miskenning van bijv. subsidievoorwaarden als een misdrijf te kwalificeren.

19. Volgens het tweede lid wordt Toerisme Vlaanderen "gemachtigd zich burgerlijke partij te stellen bij vaststelling (sic) van overtredingen van dit decreet".

In verband met een gelijkaardige bepaling in het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme heeft de Raad van State het volgende opgemerkt :

"De voorwaarden waaraan een persoon moet voldoen om als burgerlijke partij te kunnen optreden, maken deel uit van de regeling van de strafvordering. Die aangelegenheid is blijven behoren tot de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever ⁽¹⁾.

Opdat de decreetgever een maatregel als die van het ontwerp zou kunnen nemen, zou aangetoond moeten worden dat die maatregel noodzakelijk is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid van het gewest (artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

De Raad van State betwijfelt of die noodzaak aangetoond kan worden" ⁽¹⁾.

De Raad meent die opmerking te dezen te moeten herhalen.

OPMERKINGEN VAN WETGEVINGSTECHNISCHE EN FORMELE AARD

Algemene opmerking

20. In het ontwerp wordt nu eens de term "subsidie", dan weer de term "financiële ondersteuning" gebruikt. Men gebruike overal de termen "subsidie" en "subsiëring".

⁽¹⁾ Rdpl. Arbitragehof, 28 maart 2002, nr. 57/2002, overw. B.4.3.

⁽²⁾ Advies 33.266/3 van 9 april 2002, Parl. St., VI. Parl., 2001-02, nr. 1208-1, (39), p. 49, nr. 9.1.

Opschrift

21. Het opschrift, dat geen melding maakt van de subsidiëring van de vergunde verblijven en de erkende verenigingen, dekt niet volledig de lading van het ontwerp. Een vollediger opschrift zou kunnen zijn :

"Decreet betreffende de vergunning van verblijven, de erkenning van verenigingen, en de subsidiëring van verblijven en verenigingen, in het kader van «Toerisme voor Allen»".

Een alternatief opschrift zou kunnen zijn :

"Decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van «Toerisme voor Allen»".

Indieningsbesluit

22. Gezien het ontwerp mede betrekking heeft op aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur, dient ook deze minister het ontwerp voor te dragen en te ondertekenen.

Artikel 2

23. Het is beter om in de inleidende zin het woord "doordat" te vervangen door "en dat".

24. Ter wille van de overeenstemming met andere artikelen van het ontwerp (artikelen 2, 3°, 3, § 1, tweede lid, en 5, § 1, eerste lid, 1°), kunnen in 1° de woorden "jongeren en kinderen" beter vervangen worden door "jeugd".

Artikel 3

25. In paragraaf 1, tweede lid, schrijf men : "Niemand mag de benaming en het label ... gebruiken, tenzij hij over een vergunning beschikt".

26. In de paragrafen 2 tot 4 dienen de verwijzingen naar de wijzigende decreten telkens weggelaten te worden.

27. Paragraaf 4 kan beter geredigeerd worden als volgt :

"§ 4. Openluchtrecreatieve verblijven, in de zin van artikel 2, § 1, van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, komen slechts voor een vergunning als bedoeld in § 1 in aanmerking, indien ze beantwoorden aan de vereisten gesteld bij het voornoemde decreet."

Artikel 5

28. Het verdient aanbeveling om in paragraaf 2, eerste lid, te preciseren dat het gaat om de "infrastructuur waarvoor een subsidie voor de nieuwbouw ervan of voor de werkzaamheden eraan werd verkregen" (zie de terminologie gebruikt in paragraaf 1, eerste lid, 1° en 2°).

29. De bepaling van paragraaf 2, derde lid, i.v.m. de terugvordering en de niet-uitbetaling van subsidies overlapt met artikel 12, derde lid. De eerstgenoemde bepaling kan beter weggelaten worden.

Artikel 7

30. Zowel in paragraaf 1, eerste lid, als in paragraaf 2 vervange men de woorden "de in artikel 6 erkende rechtspersonen" door "de rechtspersonen, erkend op grond van artikel 6".

31. De tweede volzin van paragraaf 3, derde lid, dient geschreven te worden als volgt : "Ze kan tevens het maximumbedrag vaststellen dat, voor elk van de kosten bedoeld in dit artikel, voor de berekening van de subsidie in aanmerking wordt genomen."

Artikel 9

32. In het eerste lid moeten de woorden "afsluiten" en "afgesloten" vervangen worden door respectievelijk "sluiten" en "gesloten".

Deze opmerking geldt eveneens voor artikel 10, tweede lid, 14°.

Artikel 10

33. Wetgevingstechnisch hoort dit artikel, dat een wijziging beoogt aan te brengen in het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme, bij de andere wijzigende artikelen, achteraan in het ontwerp.

34. De te vervangen tekst is niet paragraaf 1, 13°, van artikel 4 van het decreet van 7 juli 1998, maar paragraaf 2, 13°, van dat artikel.

De tekst die bedoeld is om in de plaats te komen van artikel 4, § 2, 13°, moet voorts tussen aanhalingstekens geplaatst worden.

35. In de inleidende zin van het eerste lid van het ontworpen artikel 4, § 2, 13°, schrijve men "Toerisme voor Allen", tussen aanhalingstekens en met hoofdletters.

36. In het ontworpen eerste lid, 3°, 5°, 6°, 7°, 14° en 15°, wordt verwezen naar "dit decreet", waarmee kennelijk het ontworpen decreet wordt bedoeld, of naar sommige artikelen ervan.

De stellers van het ontwerp verliezen daarbij uit het oog dat het ontworpen artikel 4, § 2, eerste lid, 13°, deel uitmaakt van het decreet van 7 juli 1998, niet van het ontworpen decreet. In het ontworpen artikel 4, § 2, 13°, eerste lid, 3°, moet dan ook

verwezen worden naar het thans ontworpen decreet, met zijn datum en zijn opschrift, terwijl in de ontworpen punten 5°, 6°, 7°, 14° en 15° uitdrukkelijk gepreciseerd moet worden dat "hetzelfde decreet" of een bepaald artikel "van hetzelfde decreet" is bedoeld.

37. In het ontworpen tweede lid dienen de woorden "de Vlaamse overheid" vervangen te worden door "de Vlaamse regering" (zie artikel 6, eerste lid, van het voornoemde decreet van 7 juli 1998).

Artikel 11

38. De verwijzing in artikel 11 naar "artikel 10" houdt geen rekening met het feit dat artikel 10 van het ontwerp een wijzigingsbepaling is. Strikt genomen zouden de woorden "de in artikel 10 vermelde overheid" vervangen moeten worden door "de overheid bedoeld in artikel 4, § 2, eerste lid, 13°, van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme". Het zou echter veel duidelijker zijn de bedoelde woorden eenvoudig te vervangen door "Toerisme Vlaanderen".

Artikel 14

39. In het eerste lid schrijve men "officieren van gerechtelijke politie" in plaats van "officieren van de gerechtelijke politie".

40. In fine van de eerste volzin van het eerste lid schrijve men :
"... overtredingen van dit decreet ⁽¹⁾ op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen."

⁽³⁾ Onder voorbehoud van opmerking 18, hiervóór.

Artikel 15

41. Het is de Raad van State niet duidelijk waarom dit artikel in paragrafen wordt ingedeeld. Die indeling kan zonder bezwaar weggelaten worden. In dat geval dient in paragraaf 2, tweede lid, dat het derde lid zou worden, de verwijzing naar "artikel 15, § 1 en § 2" vervangen te worden door een verwijzing naar "het eerste en het tweede lid".

Willen de stellers van het ontwerp een indeling in paragrafen behouden, dan zouden het tweede en het derde lid van paragraaf 2 best omgevormd worden tot een paragraaf 3 en een paragraaf 4.

Artikel 17

42. Dit artikel, dat opheffingsbepalingen bevat, dient volgens de regels van de wetgevingstechniek verplaatst te worden tot juist vóór artikel 19, dat de inwerkingtreding regelt.

Artikel 18

43. Per bestaand decreet waarin wijzigingen worden aangebracht, dient in een afzonderlijk wijzigingsartikel te worden voorzien. De paragrafen 1 en 2 van artikel 18 dienen dus omgevormd te worden tot afzonderlijke artikelen.

De wijzigingsbepalingen worden voorts best vermeld in chronologische volgorde van de te wijzigen decreten. De bepaling die thans artikel 18, § 2, vormt, dient dus te komen voor de bepaling die thans artikel 18, § 1, vormt ⁽⁴⁾.

Artikel 19

44. In dit artikel dienen de woorden "het decreet" vervangen te worden door "dit decreet".

⁽⁴⁾ De laatste wijzigingsbepaling zal die zijn, welke thans voorkomt in artikel 10 van het ontwerp (zie hiervoor, opmerking 33).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	P. LEMMENS, J. SMETS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 9 oktober 2002.
AAG/kv/brfadvToerisme.

Aan Dhr. Renaat LANDUYT,
Vlaams Minister van Werkgelegenheid
en Toerisme
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Betreft : Adviesvraag omtrent een voorontwerp van decreet houdende de vergunning van verblijven en de erkenning van organisaties die een werking uitoefenen i.h.k.v. 'Toerisme voor Allen'.

Op 2 september jl. heeft U de SERV om advies gevraagd over bovenvermelde aangelegenheid.

De samenstellende organisaties van de Raad hebben over dit voorontwerp van decreet geen consensus kunnen bereiken op hun bijeenkomst van heden. Derhalve kan geen advies worden verleend.

Hierna vindt U de standpunten van de samenstellende organisaties.

Standpunt van ABVV, ACV en ACLVB

De vertegenwoordigers van ABVV, ACV en ACLVB steunen dit initiatief waarin een aantal zinvolle instrumenten worden aangereikt om de vakantiedrempel te verlagen voor de vermelde doelgroepen. Specifieke maatregelen die gericht zijn op welbepaalde groepen beoordelen zij als positief. Bovendien zal het ontwerp ook de spanning tussen de sociaal toeristische centra en de commerciële centra doen verminderen aangezien ieder verblijf hiervoor in aanmerking komt.

Toch leeft bij de werknemersorganisaties de specifieke bezorgdheid voor de bijzondere aandacht die moet uitgaan naar die doelgroep die de vakantiedrempel niet neemt omwille van financiële redenen en andere sociale factoren die meestal milieugebonden zijn.

Daarom zijn zij van oordeel dat de doelgroepen “gezinnen” en “bejaarden” beter gespecificeerd dienen te worden. In het decreet dient duidelijker aangegeven te worden dat hier gezinnen en bejaarden beoogd worden die nu niet of weinig participeren in het toerisme. Ook de andere doelgroepen zijn onvoldoende duidelijk omschreven.

Volgende specifieke bemerkingen worden door de vertegenwoordigers van de werknemers naar voor geschoven :

Art. 2.2° : In dit artikel stelt men dat zowel het dag- als het verblijfstoerisme aan de orde zijn. In de artikels die volgen en waarin de concrete maatregelen worden besproken komt het dagtoerisme nergens meer aan bod.

Art. 3 §3. : Dit artikel creëert een onduidelijkheid. Op basis van dit artikel met verwijzing naar het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 zou men kunnen besluiten dat het bestaan van niet vergunningsplichtige logiesverstrekkende bedrijven uitgesloten is.

Art. 5.2., Art. 7.3. en Art. 9. : Het voorontwerp wil bij de subsidiëring cumulatie met subsidies van andere overheden of andere budgetten van de Vlaamse overheid uitsluiten. In dit artikel is enkel sprake van “cumulatie met andere middelen van de Vlaamse overheid”. De notie “Vlaamse overheid” dekt niet de gemeenten en provincies.

Art. 6 §1. : Het artikel heeft het over organisaties die vakanties organiseren voor personen die in armoede leven. De bedoelde vakanties dienen respectievelijk uit 4 of 6 overnachtingen te bestaan. De werknemersorganisaties stellen voor dat de derde voorwaarde waaraan moet worden voldaan wordt versoepeld zodat ook organisaties die daguitstappen en/of kortere vakanties voor deze doelgroepen organiseren een erkenning kunnen krijgen. De drempel voor een daguitstap of een kortere vakantie is immers lager. Deelname aan korte initiatieven kan een aanzet zijn tot grotere participatie.

Art. 16. : De bedragen worden aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex. Daarmee is niet duidelijk aangegeven volgens welke formule de indexering precies gebeurt.

Standpunt van VEV, UNIZO en Boerenbond

Voor de vertegenwoordigers van Boerenbond, UNIZO en VEV is het voorliggende voorontwerp van decreet 'Toerisme voor allen' een lovenswaardig initiatief. Het biedt bepaalde kansgroepen de mogelijkheid om 'op vakantie te gaan' en de vakantiedrempel te verlagen. Bovendien zal het voorontwerp ook de spanning tussen de sociaal toeristische centra en de commerciële centra doen verminderen aangezien ieder verblijf hiervoor in aanmerking komt.

Volgens de werkgeversorganisaties houdt het voorliggend voorontwerp wel het gevaar in dat men de kansgroepen letterlijk gaat aanduiden als dusdanig en herkenbaar maken. Men nodigt deze doelgroep als groep uit om samen vakantie te nemen in speciaal daarvoor ingerichte of gekwalificeerde huizen, met speciaal voor hen opgeleide animatoren, enz. Zo kan een lovenswaardig initiatief uiteindelijk leiden tot het stigmatiseren van een bepaalde bevolkingsgroep.

Daarenboven lijkt het beschreven systeem in het voorontwerp om vakantie te organiseren een omslachtig en duur systeem te zijn. Waarom geen kansen geven aan de bestaande (kleinschalige) vakantie-uitbatingen? Ook het ter beschikking stellen van "budgetoverwegende" informatie kan hierbij nuttig zijn.

Boerenbond, UNIZO en VEV stellen voor om de kansarmen de mogelijkheid te geven zelf de keuze te maken van de aard van de uitbating, de keuze van de provincie, de nabijheid van culturele steden, de zee, de bossen, ...in de provincie van hun keuze en in bestaande vakantie-uitbatingen van hun keuze.

Zo zullen de kansarmen niet 'herkenbaar' zijn als kansarmen. Op die wijze kunnen de kansarmen op een normale wijze met de andere bevolkingslagen in contact komen en op een 'normale' wijze hun vakantie nemen. Stigmatisatie door de buitenwereld als kansarme zal op deze wijze onbestaande zijn.

Boerenbond, UNIZO en VEV stellen ten dien einde voor om de beoogde doelgroep vakantiecheques aan te bieden om hun vakantie op bovenstaande beschreven wijze op te nemen.

Wij hopen, Mijnheer de Minister, U hiermee van dienst te zijn geweest.

Met de meeste hoogachting,

Pieter KERREMANS,
Administrateur-generaal.

Philippe MUYTERS,
Voorzitter.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet is "Toerisme voor Allen", een niet-commercieel toerisme en/of recreatie, evenwaardig aan andere vormen van toerisme en/of recreatie en dat het :

- 1° bijzondere aandacht heeft voor en drempelverlagende inspanningen levert ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie zoals gezinnen, jeugd, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden en eenoudergezinnen ongeacht hun leeftijd, gezondheid, economische, sociale of culturele achtergrond ;
- 2° tot doel heeft niet-consumptieve, niet-commerciële toerismebeleving die gericht is op het aanbieden van niet louter ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband en die het fysieke, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt. Zowel het dag- als het verblijfstoerisme zijn aan de orde ;
- 3° een sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek hanteert, die in het bijzonder specifieke doelgroepen zoals jeugd, gezinnen, perso-

nen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, eenoudergezinnen, stimuleert.

Artikel 3

§ 1. De logies en de openluchtrecreatieve verblijven, geëxploiteerd door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen, kunnen in het kader en volgens de voorwaarden van dit decreet worden vergund wat betreft de verblijven gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, gaat het om verblijven geëxploiteerd door rechtspersonen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Niemand mag de benaming en het label "Toerisme voor Allen" of een soortgelijke benaming gebruiken, zoals sociaal-toeristisch vakantiehuis of kampeerterrein, jeugdherberg, jeugdverblijfscentrum, jeugdvormingscentrum, jeugdkampeercentrum, bivakhuis gebruiken tenzij hij over een vergunning beschikt.

§ 2. De "Toerisme voor Allen"-verblijven, die in het kader van dit decreet vergund worden, vallen niet onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven.

§ 3. De logiesverstrekkende bedrijven die niet vergund worden volgens dit decreet vallen onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven.

§ 4. Openluchtrecreatieve verblijven, in de zin van artikel 2, § 1, van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, komen slechts voor een vergunning als bedoeld in § 1 in aanmerking, indien ze beantwoorden aan de vereisten gesteld bij het voornoemde decreet.

§ 5. De Vlaamse regering kan de bepalingen van brandveiligheid en kwaliteit voor logiesverstrekkende bedrijven geheel of gedeeltelijk van toepassing verklaren voor de in dit decreet vergunde verblijven.

Artikel 4

De verblijven die in het kader van dit decreet worden vergund, moeten voldoen aan volgende vergunningscriteria :

- 1° de basiskwaliteitsnormen ;
- 2° de basishygiënenormen ;
- 3° de specifieke brandveiligheidsnormen ;
- 4° de toegankelijkheidsnormen ;
- 5° het labelen van de diverse categorieën van verblijven rekening houdend met de specifieke doelgroepen ;
- 6° de bescherming van benamingen ;
- 7° de drempelverlagende maatregelen ;
- 8° de statistische gegevens die aangeleverd moeten worden ;
- 9° de exploiterende natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere invulling en modaliteiten inzake de vergunningscriteria.

Artikel 5

§ 1. De verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen kunnen een subsidie krijgen ten bedrage van maximaal 40% van de kosten voor de volgende categorieën van initiatieven :

- 1° nieuwbouw, moderniserings- en brandveiligheidswerkzaamheden voor verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen ;
- 2° werkzaamheden die tot doel hebben de toegankelijkheid van het vergunde verblijf te vergroten ;
- 3° proefprojecten of themagerichte projecten ;
- 4° animatie die gericht is op de in artikel 2 vermelde doelgroepen.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden, de procedure en de maximumbedragen waaronder subsidies kunnen worden verleend.

Onderhoudswerkzaamheden of werkzaamheden aan het privé-gedeelte van het verblijf worden niet gesubsidieerd.

§ 2. De in § 1 vermelde begunstigen zijn ertoe gehouden de infrastructuur waarvoor de subsidie voor de nieuwbouw ervan of voor de werkzaamheden eraan werd verkregen, voor deze doelstellingen open te houden gedurende :

- een periode van minimaal 15 jaar voor nieuwbouwwerken en werkzaamheden waarvan de subsidie meer dan 50.000 euro bedraagt ;
- een periode van minimaal 5 jaar voor werkzaamheden beneden de 50.000 euro ;

en dit op straffe van terugvordering van de subsidie van het aantal 'periodetienden' niet-geëxploiteerde jaren. Zij moeten tijdens het subsidieonderzoek aantonen dat zij voldoende rendabel zijn.

Voor proef- of themagerichte projecten moet het project in stand worden gehouden gedurende de in de projectoproep vermelde periode op straffe van terugvordering van de subsidie.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

Artikel 6

§ 1. De private rechtspersonen, die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en een rechtstreekse financiële ondersteuning bewerkstelligen om de vakantie van personen die in armoede leven mogelijk te maken, kunnen erkend worden onder volgende voorwaarden :

- 1° ze organiseren zelf de vakantie voor personen die in armoede leven ;
- 2° ze staan in voor het verzamelen van extra privé-middelen om de vakantie van de personen die in armoede leven mogelijk te maken ;
- 3° ze organiseren jaarlijks ofwel minimaal 2 vakanties van elk minimaal 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 70 verschil-

lende deelnemers in totaal ; ofwel jaarlijks minimaal 1 vakantie van minimaal 6 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 100 verschillende deelnemers. Het minimum-aantal vereiste deelnemers moet afkomstig zijn uit het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;

- 4° ze bereiken jaarlijks minimaal een vierde nieuwe deelnemers ;
- 5° ze exploiteren zelf geen verblijven ;
- 6° ze zorgen voor een degelijk financieel beheer ;
- 7° ze worden gekenmerkt door een belangrijke vrijwilligerswerking ;
- 8° ze hebben hun maatschappelijke zetel en hun secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden en de procedure voor de erkenning.

§ 2. De in § 1 erkende rechtspersonen zijn, voor de in § 1, 1° vermelde activiteit, vrijgesteld van de vergunning bepaald in artikel 1 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus.

Artikel 7

§ 1. De rechtspersonen, erkend op grond van artikel 6, kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning die rechtstreeks de vakantie van de personen die in armoede leven ten goede komt.

De financiële ondersteuning bedraagt maximaal 75% van :

- 1° de vervoerskosten ;
- 2° de verblijfskosten ;
- 3° de animatiekosten ;
- 4° de verzekeringskosten.

§ 2. De rechtspersonen, erkend op grond van artikel 6 die per jaar minimaal 5 vakanties van elk 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland organiseren voor in totaal minimaal 150 verschillende deelnemers kunnen een subsidie verkrijgen voor de kosten van een coördinator die instaat voor de

organisatie van de vakanties bedoeld in § 1, eerste lid. De subsidie bedraagt 75 % van de bedoelde kosten, met een maximum van 12.500 euro voor de betaling van één coördinator die instaat voor de organisatie van de in § 1 beoogde vakanties.

§ 3. Wat de toepassing betreft van de bepalingen vervat in §§ 1 en 2 van dit artikel bepaalt de Vlaamse regering de maximale kostprijs van een vakantie, de specifieke voorwaarden waaronder en de procedure waarop de subsidies worden toegekend en uitbetaald.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering kan andere kosten, die voor ondersteuning in aanmerking komen, vaststellen. Ze kan tevens het maximumbedrag vaststellen dat, voor elk van de kosten bedoeld in dit artikel, voor de berekening van de subsidie in aanmerking wordt genomen.

Artikel 8

De private rechtspersonen die de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en een ondersteuning bewerkstelligen van het management van minimaal 4 vergunde verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" met een minimumcapaciteit van elk 60 personen en elk minimaal 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen, kunnen erkend worden als ondersteuningspunt "Toerisme voor Allen", op voorwaarde dat de maatschappelijke zetel en het secretariaat gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Dat ondersteuningspunt moet een meerwaarde geven aan de werking van de aangesloten vergunde verblijven door aan deze minimaal en rechtstreeks het volgende takenpakket aan te bieden :

- 1° het personeel van de verblijven vormen ;
- 2° het management van de verblijven begeleiden ;
- 3° nieuwe toeristische producten ontwikkelen ;
- 4° promotiecampagnes voeren ;
- 5° het profiel van specifieke doelgroepen onderzoeken ;

- 6° de markt onderzoeken, met bijzondere aandacht voor de in dit decreet vermelde doelgroepen ;
- 7° maatregelen nemen in het kader van het internationale toerisme ;
- 8° de verdere vakantiebeleving van de in artikel 6 vermelde doelgroep stimuleren.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden en de procedure voor het afleveren van de erkenning.

Artikel 9

De ingevolge artikel 8 erkende ondersteuningspunten kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning voor de uitvoering van hun takenpakket voorzover zij hiervoor een overeenkomst met Toerisme Vlaanderen sluiten met concrete meetbare doelstellingen. De overeenkomst regelt verder de verhouding tussen het vergunde verblijf en het erkende ondersteuningspunt en wordt gesloten voor een termijn van minimaal 4 jaar. De overeenkomst wordt minimaal jaarlijks getoetst aan de realisatie ervan.

Voor de uitvoering van de overeenkomst krijgen de erkende ondersteuningspunten een financiële steun van maximaal 40 % van de werkings- en realisatiekosten. De Vlaamse regering kan een maximumbedrag vastleggen.

Het ondersteuningspunt, dat een overeenkomst afsloot, kan een subsidie verkrijgen van maximaal 75 % voor een maximumbedrag van 12.500 euro voor de betaling van één coördinator, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 8.

Een ondersteuningspunt waarbij minimaal 10 verblijven "Toerisme voor Allen" zijn aangesloten met een minimumcapaciteit van elk 60 personen en elk minimaal 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen, kan een subsidie verkrijgen voor de kosten van twee coördinatoren, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 8. De subsidie bedraagt 75% van de bedoelde kosten met een maximum van 25.000 euro.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de in dit artikel bepaalde subsidies worden verleend en uitgekeerd.

Artikel 10

De vergunde verblijven en erkende verenigingen zijn ertoe gehouden op eenvoudig verzoek alle nodige informatie te verstrekken aan Toerisme Vlaanderen. Hij die de in dit decreet vermelde vergunning of erkenning aanvraagt, stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de daartoe bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttige of nodige onderzoek laat verrichten.

Artikel 11

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure tot weigering, intrekking of schorsing van de vergunning of erkenning kan worden overgegaan.

In geval van weigering, intrekking of schorsing van een vergunning of een erkenning is beroep mogelijk bij de minister bevoegd voor toerisme, volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de subsidies kunnen worden teruggevorderd.

Artikel 12

Met een geldboete van 200 tot 5.000 euro wordt de natuurlijke persoon of rechtspersoon gestraft die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een vergunning, erkenning, label of een beschermde benaming. Bij herhaling wordt het bedrag verdubbeld.

Artikel 13

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie worden de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst en de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen die door de Vlaamse regering hiertoe werden gemachtigd, ermee belast

de natuurlijke persoon of rechtspersoon op te sporen die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een vergunning, erkenning, label of beschermde benaming vermeld in decreet en door middel van processen-verbaal vast te stellen. De processen-verbaal worden naar de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie gestuurd en een afschrift ervan wordt op straffe van nietigheid, binnen vijftien werkdagen na de vaststelling van de overtreding bezorgd aan de overtreder, alsmede aan Toerisme Vlaanderen.

Toerisme Vlaanderen wordt gemachtigd zich burgerlijke partij te stellen bij vaststelling van overtredingen van dit decreet.

Artikel 14

De rechtspersonen, vzw's en verblijven die onder de toepassing vallen van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, leggen uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van dit decreet een lijst neer van aangesloten vzw's die gepubliceerd wordt in de bijlage van het Belgisch Staatsblad. De lijst vermeldt de aangesloten vzw's en de adressen van de verblijven die deze vzw's in exploitatie hebben.

De verblijven die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen en die niet onder de toepassing van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vallen, laten zich binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet per aangetekende brief registreren bij Toerisme Vlaanderen. Ze moeten aantonen dat ze de in artikel 2 vermelde doelstellingen beogen en opgenomen zijn in het Repertorium Kampeercentra van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De in artikel 14, eerste en tweede lid vermelde rechtspersonen en verblijven genieten van een overgangperiode van drie jaar om zich aan de normen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten aan te passen. Zij kunnen gebruik maken van de bepaalde subsidies om te voldoen aan de normen van dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten.

De rechtspersonen of hun rechtsopvolgers die in het kader van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, investeringssubsidies kregen, zijn ertoe gehouden deze infrastructuur verder te exploiteren op straffe van terugvordering van het aantal dertigsten niet-geëxploiteerde jaren.

De eventueel teruggevorderde bedragen worden door Toerisme Vlaanderen aangewend voor de in dit decreet vermelde doelstellingen.

Artikel 15

De in dit decreet vermelde bedragen worden aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Artikel 16

Aan de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus wordt aan de regeling voor de Vlaamse Gemeenschap volgend artikel toegevoegd :

"Artikel 20

Artikel 1, § 1, is niet van toepassing op de private rechtspersonen erkend ingevolge artikel 6 van het decreet van [...] betreffende de verblijven en de verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen", voor de activiteit vermeld in artikel 6, § 1, 1°, van dat decreet."

Artikel 17

Aan het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 3bis

De verblijven die vergund zijn op basis van het decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen" of voldoen aan de overgangsbepalingen van datzelfde decreet vallen niet onder de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995."

Artikel 18

Artikel 4, § 2, 13°, van het decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Toerisme van 7 juli 1998 wordt vervangen door :

"Het bevorderen van het "Toerisme voor Allen" met volgende kerntaken :

- 1° steunpunten organiseren voor nieuwe doelgroepen en voor toegankelijk toerisme ;
- 2° adviesorgaan en meetinstrument zijn voor "Toerisme voor Allen" ;
- 3° de in het decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen" vermelde subsidies en ondersteuningsmaatregelen verlenen en intrekken ;
- 4° eigen investeringen doen inzake "Toerisme voor Allen" ;
- 5° vergunningen verlenen aan de in artikel 3 van hetzelfde decreet vermelde verblijven en deze vergunningen controleren ;
- 6° het labelen van de in artikel 3 van hetzelfde decreet vermelde verblijven en de naleving controleren ;

- 7° de in artikelen 6 en 8 van hetzelfde decreet vermelde rechtspersonen erkennen en controleren ;
 - 8° internationaal "Toerisme voor Allen" stimuleren ;
 - 9° een prospectie- en trendanalyse uitvoeren ;
 - 10° een aanbods- en productdatabank ontwikkelen ;
 - 11° productontwikkeling stimuleren ;
 - 12° algemene promotiecampagnes voeren in binnen- en buitenland ;
 - 13° proefprojecten en themagerichte projecten stimuleren ;
 - 14° de in artikel 9 van hetzelfde decreet vermelde beheersovereenkomsten afsluiten en controleren ;
 - 15° overleg organiseren met de in hetzelfde decreet vermelde verblijven, erkende rechtspersonen en ondersteuningspunten.
- De beheersovereenkomst van Toerisme Vlaanderen met de Vlaamse regering, bevat een apart luik "Toerisme voor Allen".

Artikel 19

De volgende regelingen worden opgeheven voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft :

- 1° het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme ;
- 2° het koninklijk besluit van 19 oktober 1971 tot regeling van de toekenning van subsidies tot bevordering van de vakanties van de zelfstandige arbeiders.

Artikel 20

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 18 oktober 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT
